Jeanne
GUYON
VORBEŞTE
DIN NOU

de
Jeanne Guyon

Stai la picioarele unuia dintre cei mai mari sfătuitori creştini din toate timpurile.

Cuprins

Cuvânt înainte

Prin intermediul acestor scrisori pe care le-a scris credincioşilor care i-au cerut sfatul Jeanne Guyon îți va fi un sfătuitor. Sfaturile acestea sunt cu adevărat creştineşti, mult mai centrate în Hristos decât sunt ssfaturile care se dau de obicei astăzi.

În scrisorile ei, Jeanne Guyon împărtăşeşte cu tine ce e mai bun despre cum să trăieşti viața creştină în raportarea ta pe verticală la Isus Hristos. În multe din scrisorile ei, împărtăşeşte nestemate ale modului de raportare față de alți credincioşi şi față de lume.

Introducere

Am vizitat de curând Franța, unde am mers pe urmele paşilor celor aproape şaptezeci de ani de viață ai Jeannei Guyon. Când mă gândesc unde au fost scrise aceste scrisori, mă umplu de venerație. Din tot ce se poate spune despre această femeie, aş zice că a trăit o viață dramatică.

Unele din scrierile ei au fost concepute în casa ei din Paris. Altele în Elveția. Unele au rezultat din experiența arestării ei într-o mănăstire; altele au fost scrise din St. Cyr în culmea popularității ei. Se poate ca unele să fi fost scrise în închisoarea Vincennes; o scrisoare din perioada unei încarecerări, a fost scrisă cu însăşi sângele ei. (Cu toate că această scrisoare se păstrează încă în arhivele Parisului, ea este indescifrabilă.) Este puțin probabil ca să se fi păstrat ceva din corespondența scrisă în timpul întemnițării în Bastilia.

Scrisorile ei au fost scrise celor mari, celor mai puțin mari, celor obscuri şi celor neştiuți. Unele sunt vagi, unele sfidează înțelegerea, altele sunt clare, şi altele te înalță la cer. Conținutul câtorva dintre ele îi pot speria pe evanghelici. Înainte de toate, ea a fost o Romano-Catolică. Astăzi ea ar fi mirată să afle că este atât de populară şi de acceptată de cei ce nu sunt catolici.

Mulți creştini sunt curioşi să ştie câte cărți a scris Guyon şi câte din ele sunt disponibile.

Şi-a scris autobiografia aproape pe toată perioada vieții, până în momentul întemnițării. Se consideră ca fiind una din cele mai interesante autobiografii scrisă vreodată de un creştin. Este foarte greu pentru cineva care nu este francez să-şi dea seama despre ce este vorba. Nume şi locuri care pentru cei mai mulți cititori nu înseamnă nimic, pe francezi îi fac să rămână muți de uimire. Guyon şi-a încrucişat calea cu unele din cele mai sonore nume ale epocii de aur a Franței.

Cealaltă lucrare mare a ei, „*Experimentând în profunzime pe Isus Hristos*”, (Experiencing the dephts of Jesus Christ - titlul englezesc), a fost scrisă în Grenoble, Franța, cam în anul 1685. Până în ziua de azi, cartea aceasta a rămas una din cele mai bune cărți creştine din toate vremurile.

Uninunea cu Dumnezeu (*Union with God* - titlul englezesc) a fost tipărită în acelaşi timp cu *Experimentând în profunzime pe Isus Hristos*. Nu-mi este cunoscut locul scrierii ei. Mai târziu, a scris *Torente spirituale* (*Spiritual Torrents* - titlul englezesc), probabil cartea cea mai puțin practică din cele mai cunoscute cărți ale ei, ea fiind o autobiografie spirituală.

Lucrarea *Un comentariu mistic al Bibliei* (*A Mystical Commentary of the Bible* - titlul englezesc) este neclară, poate pentru că a fost scrisă în grabă şi sub o atmosferă de tensiune încordată. O parte a ei este extraordinară, dar alte părți au scadențe. Cartea vorbeşte cel mai mult despre cât de central era Hristos în gândurile ei.

După ce Guyon şi scrierile ei au căzut sub mânia lui Louis al IV-lea, ea a scris o carte numită *Justificări* (*Justifications* - titlul englezesc), în care îşi explică învățăturile, dovedind, cel puțin spre satisfacția ei, că propovăduia doar ceea ce misticii catolici ai trecututlui crezuseră, şi chiar argumenta pe baza unora din comentariile lor. Lucrarea aceasta nu a avut o audiență mare şi nu a fost tradusă în limba engleză.

Interesant este că odată a scris un pamflet în care explica despre ce vorbise în *Experimentând în profunzime pe Isus Hristos*. N-am văzut niciodată această broşură, nici măcar în limba franceză, şi nici nu ştiu unde ar putea fi găsită. Nu am dat peste ea nici măcar în arhivele Parisului.

Poemele şi scrisorile Jeannei Guyon se întind pe toată perioada vieții ei. Întotdeauna creştinii s-au bucurat citindu-i poeziile, unele dintre ele ajungând să fie puse pe muzică. Şi scrisorile ei au fost o lectură preferată timp de aproximativ un secol.

Personal, citesc cărțile lui Guyon pentru că sunt mişcat şi provocat. Ignor excentrițile ei, iar categorisirea învățăturilor ei o las în grija învățaților (care nu au reuşit să ajungă la un consens în privința locului ocupat de ea şi de scrierile ei pe scena istoriei bisericii).

Cred că te vei bucura citind aceste scrieri ale ei şi că vei fi frapat de această femeie care l-a văzut pe Isus Hristos în toate circumstanțele vieții sale.

Gene Edwards

1
Lasă-L pe Hristos
să domnească în tine

Mă simt fericit să-L văd pe Isus Hristos domnind în lăuntrul inimii unuia din copiii lui Dumnezeu. Îți mulțumesc pentru scrisoarea ta bună.

O religie extraordinară, cu legi şi organizare, a luat locul unei experiențe lăuntrice cu Hristos. Sfinții din vechime - Avraam, Isaac, Iacov, Enoh şi Iov - L-au cunoscut şi L-au exprimentat pe Dumnezeu în lăuntrul lor într-un mod personal, vital. Pentru ca Hristos să domnească cu adevărat în tine, trebuie ca totul să-I fie supus fără nici o rezervă. Sunt mulți aceia care se opun unei astfel de supuneri totale domniei Lui.

Mulți se roagă: „Facă-se voia Ta, precum în ceruri aşa şi pe pământ", dar n-au nici o intenție să renunțe la căile lor, şi nici nu-i dau voie crucii să se ocupe de cele mai profunde dorințe ale lor. Dumnezeu vrea să ne treacă pe fiecare din noi, cu toate că noi ne împotrivim, printr-o perioadă a pustiei în care să experimentăm crucea. Nu o face fără a avea un scop, ci tocmai pentru a ne conduce în *odihna* țării promise de El.

Mulți refuză, alegând ceea ce ei numesc o cale mai uşoară, întocându-se înapoi în Egipt. De fapt se întorc la sclavia propriilor lor dorințe. Vezi, cei mai mulți oameni sunt gata să sufere orice, numai să nu fie detronați de pe tronul împărăției inimii lor.

Ne-am obişnuit deja cu ideea că într-o zi Isus va veni şi va domni pe pământ. Dar, ar trebui să ne întrebăm: „Cine grăbeşte venirea Lui prin cedarea oricărui lucru din ei domniei Lui, aici şi acum?"

Domnul nu ți-a dat anumite ritualuri pe care să le împlineşti. El te învață să „intri în cămăruța ta", adică să faci linişte în tine, să-ți deschizi inima, şi fără multe cuvinte să-L atingi pe Domnul care este în tine.

Sabatul nu este numai o zi a odihnei exterioare, ci odihna continuă de care ai privilegiul să te bucuri atunci când eşti în uniune cu Dumnezeu. Cât de mult aş dori ca toți creştinii să cunoască această uniune profundă, plină de odihnă, cu Dumnezeu: să trăiască şi Dumnezeu să trăiască în ei!

2
Întoarce-te dinspre eu spre Hristos

Nu te-am uitat. Dumnezeu te-a scris pe inima mea.

Nu fi deranjat de gândurile care îți trec prin minte, pe care tu nu le accepți şi nu le vrei. Ceea ce face ca gândurile acestea să fie şi mai rele este examinarea şi stăruința asupra lor. Nu te lupta cu ele, pentru că te vor atrage într-o bătălie pe care nu ai nici o şansă să o câştigi.

Tatăl tău îți şterge greşelile cu uşurința cu care un tată pământesc şterge praful de pe fața copilului. Cel mai mare rău pe care-l poți face, este să te îndoieşti de dragostea lui Dumnezeu. El îți cunoaşte inima şi vede că nu ai fi vrut să feci vreun rău. Este în regulă dacă vezi cât de slab şi neajutorat eşti, dar nu trebuie să rămâi aici.

Priveşte la Dumnezeul tău! Când vezi cât de puternic şi cât de capabil este El, nu-ți este greu să recunoşti că eşti atât de slab. Nu te chinui singur pentru că nu simți întotdeauna că te încrezi în El sau că eşti în prezența Lui. Umblă prin credință şi nu prin vedere sau prin aşteptările tale. Să mergem alături împreună - nu după cum am vrea noi, ci după cum Dumnezeu alege pentru noi.

3
Dragostea lui Dumnezeu

Indiferent ce s-a spus despre experiența mea în Hristos, eu nu mă pot îndoi de realitatea ei. Undeva, adânc în lăuntrul meu, sunt ferm convinsă că este adevărată. Hristos este la lucru în inima mea, şi lucrarea aceasta este la fel de neclintită cum este El. Eu cred că aceste discuții teologice privitoare la validitatea experienței lăuntrice cu Hristos sunt ale unor oameni care nu au gustat ce bună este dragostea. Sunt tentați să privească la om, în loc să privească la Dătătorul dragostei.

Într-adevăr, noi suntem plini de slăbiciuni şi de păcate, dar atunci când Dumnezeu îşi găseşte plăcerea să ne transforme şi să ne facă una cu El, suntem transformați în asemănarea cu Hristos. Cine îndrăzneşte să spună ce poate şi ce nu poate Dumnezeu să facă? Cine poate să spună că Dumnezeu, a cărui dragoste este nemărginită şi liberă de orice îngrădire, nu poate turna dragostea Lui eternă asupra oricui doreşte? Nu are El dreptul să mă iubească în felul în care mă iubeşte? Da, mă iubeşte şi dragostea Lui nu are limite. Nu mă pot îndoi de ea! Şi El te iubeşte şi pe tine în acelaşi fel.

Aceasta este revelarea dragostei eterne - însăşi inima lui Dumnezeu exprimată față de preaiubitul Lui. Când experimentezi dragostea lui Dumnezeu, înțelegi secretul pe care numai Iubitul şi cel iubit de El îl pot cunoaşte. Cine poate să-l pună sub semnul întrebării?

Nu se poate compara cu nimic momentul în care Îl țin în brațele mele pe Preaiubitul meu Domn! Este imposibil să neg dragostea ce o experimentez atunci. Pot doar să zâmbesc în mine însămi şi să şoptesc: „Preaiubitul meu este al meu, şi eu sunt al Lui”.

4
Progres spiritual

Mă bucur de progresul tău spiritual. Prin progres, nu înțeleg să mergi în sus, ci mai degrabă în jos! Ca o corabie ce este încărcată, cu cât pui mai multă încărcătură în ea, cu atât coboară mai mult în apă; cu cât este mai multă dragoste în tine, cu atât mai mult se scufundă vechea natură.

La fel, dacă ai avea un cântar, partea mai uşoară ar fi partea goală a vechiului eu, iar partea mult mai grea ar fi cea a dragostei lui Dumnezeu din tine. Augustin a spus: „Dragostea este greutatea noastră”. Lasă-te scufundat sub greutatea crucii şi fii gata să suporți umilința şi suferința necesare purificării tale.

Lăsându-te apăsat în jos, vei descoperi că de fapt te ridici. Isus spune: „Cine este cel mai mic dintre voi, acela va fi cel mai mare”.

Te iubesc cu dragostea Celui ce s-a umilit pe Sine Însuşi pentru dragoste. O, ce greutate mare este dragostea, încât cade atât de jos: din cer până pe pământ, de la Dumnezeu până la om! Renunță la toate pentru a fi cunoscut doar de El.

5
Izvoare din fântână

Dumnezeu se descoperă celor cu inima curată, şi prin ei îi binecuvintează şi pe cei ce sunt receptivi. Aceste izvoare mici care îi udă pe alții curg din Izvorul care este Domnul Însuşi. Izvorul acesta stabileşte în ce direcție vor merge izvoraşele. Este în natura lui Dumnezeu să vrea să se împartă pe Sine Însuşi. Dumnezeu ar înceta să mai fie Dumnezeu dacă nu s-ar mai împărți şi nu s-ar mai revela prin dragostea celui cu inima curată. Aşa cum aerul umple cu viteză un gol, tot aşa Dumnezeu te umple pe tine atunci când eşti gol de sine.

Cele şapte spirite ale lui Dumnezeu din preajma tronului Său sunt îngerii cei mai apropiați de El şi cărora El le vorbeşte cel mai mult. Probabil că apostolul Ioan a fost cel mai pregătit dintre toți apostolii ca să primească în el Cuvântul întrupat. Acolo, pe pieptul lui Isus - stând aproape de inima lui Isus - a învățat el înălțimile şi adâncimile dragostei divine. De aceea a putut Isus, de pe cruce, să încredințeze în grija lui Ioan pe mama Lui. Ştia că inima lui Ioan îi va oferi un loc unde să stea. Dumnezeu se descoperă în măsura în care eşti pregătit să-L primeşti. În aceeaşi măsură eşti transformat după chipul Său.

Cât de adâncă este dragostea lui Dumnezeu! El se dăruieşte acelora ce au pregătit un loc pentru El. El devine pentru ei scopul lor, plinătatea lor, totul.

6
Bucurie în persecuție

Mulțumesc pentru mângâierea față de momentele aparent grele prin care trec. Dumnezeu mi le revelează doar ca binecuvântări. Cred că ceea ce pare să distrugă adevărul, în final îl va clădi. Cei ce practică şi propovăduiesc o relație adâncă, lăuntrică cu Hristos vor avea de suferit multă persecuție.

Nimic nu are vreo valoare, ci numai dragostea lui Dumnezeu şi împlinirea voii Sale. Fără El nu este nici o fericire. Nimeni nu-ți poate lua bucuria pe care o ai atunci când te dăruieşti în întregime Lui. Singura mea dorință este să mă încredințez în întregime în mâinile lui Dumnezeu, fără nici cea mai mică idee de a da înapoi sau de a mă teme de ce s-ar putea să mi se întâmple.

Şi când sunt după voia Ta, o, Doamne, cum aş putea să nu fiu decât mulțumită? Când dragostea lui Dumnezeu te face un cetățean liber al tărâmului Lui, ce putere poate să te întemnițeze? Când Dumnezeu îți umple inima cu El Însuşi, lumea aceasta pare foarte mică. Te iubesc Domnul meu, nu doar ca Împărat al universului, dar pentru Tine Însuți. Şi Te iubesc şi poporul Tău de dragul Tău.

Ai devenit atât de unit cu mine, încât eu sunt duh din Duhul Tău şi viață din Viața Ta. Am devenit atât de legată de Tine, încât nu pot exista de una singură. Chiar dacă toți mă uită, Tu, Iubitul meu Divin, trăieşti. Şi eu trăiesc în Tine.

Aceasta este fântâna adâncă în care mă scund în vremuri de persecuție. Cât de minunat este să fii pierdut în Dumnezeu! Cât de minunat este să te laşi în voia Lui!

Cât de fericit vei fi când nu vei mai trăi prin puterea ta, ci prin a lui Dumnezeu. Cine te poate despărți de Dumnezeu? Absolut nimeni nu te poate smulge din mâna Tatălui. Totul este bine când eşti aşa de unit cu El.

7
Libertate în Hristos

„Dacă Fiul vă face liberi, veţi fi liberi cu adevărat.”

Tu experimentezi o libertate nouă, perfectă, atunci când *omul vechi* al păcatului este distrus şi *omul nou* ia chip în tine. Ca o pasăre eliberată din colivie, ieşi afară, total liber, pentru a locui în nemăsurata înălţime şi adâncime şi lărgime a lui Dumnezeu.

Vechiul sine te înfăşoară în aşa fel, încât nici Dumnezeu nu poate trăi acolo şi eşti lipsit de ceea ce este El cu adevărat. Când Pavel a întrebat: „Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” a adăugat: „Mulţumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru.” Tu vei fi eliberat, atunci când, prin harul Său Îi dai lui Isus locul corespunzător în inima ta.

Când a sosit izbăvirea, Pavel a strigat uimit: „Trăiesc, dar nu mai trăiesc eu. Hristos trăieşte în mine!” Nu mai era interesat de sine însuşi, ci de Omul acesta Nou, Isus Hristos, care venise să trăiască şi să lucreze în el. El era cârmuit de Hristos, aşa cum tu îţi cârmuieşti trupul. Dacă altcineva preia controlul trupului tău, trupul va asculta de acesta. Noul conducător va alimenta mişcările trupului. La fel şi Isus Hristos este viaţa prin care trăieşte omul nou. Şi cine este mai liber şi mai expansiv decât Isus? Natura Lui este divină, eternă şi fără margini.

Aşa că vezi cât de prizonier eşti dacă te agheţi de vechiul sine. Dacă priveşti la libertatea şi posibilitatea de acţiune care vin prin trăirea în Isus, atunci vrei să laşi şarpele sinelui să fie zdrobit sub picioarele lui Isus. Atunci viaţa lui Dumnezeu te poate aduce la viaţă (ca şi în prima creaţie).

Libertatea de a fi purtat ca pe aripile vulturului te duce în inima lui Dumnezeu. Porumbelul care s-a odihnit pe umărul lui Isus a fost un simbol, nu numai al inocenţei, dar şi al libertăţii. Isus îţi dă spiritul libertăţii de a te ridica şi a locui în Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu să-şi găsească plăcerea în a te lăsa să experimentezi această experienţă minunată. Renunţă la sinele tău vechi, şi vei descoperi libertatea inefiabilă în Acela care este Totul în Toţi.

8
Slujeşte-L pe Dumnezeu plin de bucurie

Trebuie să te avertizez să nu dai voie în tine compătimirii de sine şi stărilor depresive. Cu toate că pare normal să-ți fie greu în vremuri dificile, totuşi este o ademenire subtilă. Melancolia zdrobeşte inima. Melancolia face dificilă primirea harului pe care Dumnezeu îl poate da. Face ca problemele să pară mai mari decât sunt, şi de aceea prea grele pentru a putea di purtate. O sănătate şubredă şi prietenii care nu te încurajează îngreunează situația. Trebuie să vezi înțelepciunea planului lui Dumnezeu care permite aceste lucruri.

Există souă feluri de a te ocupa de copii. Unul este să le dai tot ceea ce vor atunci când cer. Celălalt este să le dai numai ce este bun pentru ei, şi astfel să ajungă să se maturizeze şi să nu fie afectați. Înțeleptul tău Tată alege ce este mai bun pentru tine.

A avea o față tristă nu ajută, şi nici nu-i va atrage pe alții la credință! Trebuie să-L slujeşti pe Dumnezeu cu o bucurie fermă care denotă, indiferent ce se întâmplă, că tu eşti bucuros de faptul că eşti a Lui. Jugul lui Hristos nu este nici o povară, nici un inconvenient. Dacă vrei să-I placi lui Dumnezeu, fii folositor altora şi fii mulțumit; renunță la starea aceasta depresivă. Este mai bine să-ți preocupi mintea gândindu-te la momente plăcute din trecut sau să te recreezi, decât să te preocupe la nesfârşit problema pe care o ai.

Când eram mică, un nepot de-al tatălui meu (un om credincios care a murit ca martir) mi-a spus: „Este mai bine să încerci să-I placi lui Dumnezeu, decât să te temi că nu Îi eşti pe plac.” Lasă ca dorința de a-I plăcea şi a-L onora pe Dumnezeu să-ți atingă spiritul, chiar şi printr-o bucurie a inimii şi o înfățişare fericită a feții.

9
Grija pe care o poartă Dumnezeu

Aş dori să-ți dai seama cât de mult te iubeşte Dumnezeu. Aşa cum un pictor desenează ce vrea pe un şevalet, aşa te transformă Dumnezeu acum după chipul Lui printr-o crucificare lăuntrică. Îi eşti drag aşa cum îi este drag unei mame singurul ei fiu.

Domnul tău vrea să accepți repede voia Lui, aşa cum crengile unui copac se mişcă la cea mai mică adiere a vântului. Pe măsură ce te laşi în mâinile lui Dumnezeu, El va avea grijă de tine. Cu cât te încredințezi mai repede, cu atât Îi vei cunoaşte mai repede căile. Îl vei urma oriunde te va conduce. Şi dacă vei face vreo greşeală, Dumnezeu ți-o va arăta cu tandrețe.

Dumnezeu are acelaşi drept să te conducă ca şi să te posede. Când te încredințezi Lui în întregime îți pierzi forma, dacă am putea spune aşa. Vei fi în măsură să iei forma pe care Dumnezeu vrea să ți-o dea. Apa umple forma paharului sau a oricărui alt vas în care este pusă. Să nu fie, deci nici o rezistență în mintea ta, şi curând spiritul tău se va pierde într-un ocean al dragostei. Pluteşte liber şi odihneşte-te.

1o
Nu căuta semne

Mă doare forate mult că în zilele noastre atâția oameni, chiar şi dintre cei buni, se lasă conduşi pe un drum greşti de către duşman. Nu ne-a avertizat Dumnezeu de venirea „profeților mincinoşi ce vor face minuni în zilele din urmă”? Toți profeții adevărați au vorbit în numele Domnului - „Aşa vorbeşte Domnul”. - Duşmanul câştigă avantaj pentru că oamenii iubesc lucrurile extraordinare, semnele şi minunile. Cred că dragostea exagerată pentru semnele exterioare este în folosul duşmanului pentru a atrage oamenii de la Cuvântul lui Dumnezeu şi de la calea lăuntrică a credinței.

Semnele care vin de la Dumnezeu te încurajează să mori față de tine însuți. Semnele care vin de la Dumnezeu te vor umili, linişti şi edifica. Ilie a fost singur între patru sute de profeți ai lui Baal. Profeții aceia erau agitați şi atrăgeau atenția cu profețiile lor zgomotoase. Dar când un înger i-a spus lui Ilie că va vedea pe Domnul pe muntele Horeb, el s-a dus şi s-a ascuns într-o peşteră, şi a văzut pământul cutremurându-se. Dumnezeu nu era în acel cutremur. A venit apoi vâjâitul de vânt. Dumnezeu nu era în el. Apoi a venit o adiere blândă, uşoară. Dumnezeu era în susurul liniştit.

Adevărata revelație a lui Isus Hristos este revelația lăuntrică în liniştea spiritului tău.

„Oile Mele aud glasul Meu”.

Aceasta nu-ți ia libertatea sau funcționarea obişnuită a minții. În schimb se ajunge la o armonie minunată între tine şi Dumnezeu.

11
Vorbirea simplă

Am văzut de curând pe cineva pe care cred că Dumnezeu vrea să-l elibereze de puterea eului. Părerea mea este că deşi ceea ce spune este adevărat şi vine dintr-o lucrare a duhului peste inima lui, intelectul lui este atât de puternic încât copleşeşte lucrarea blândă a harului, fără ca să-şi dea seama. De aceea se pierde o parte a adevărului spus de el. Oamenii sunt câştigaţi mai mult prin ungerea care curge dintr-o inimă plină de har - prin arma dragostei - decât prin forţa argumentelor.

Nu sunt adevărurile pe care tu le vorbeşti analizate prea mult de către intelect şi finisate apoi de către imaginaţia ta? Se pare că se pierde din efectul lor din cauza lipsei de simplitate şi adresare directă. Asemenea unui cântec, cuvintele tale sună frumos; dar ele nu ating serios inima. Nu este o ungere.

Nu cauţi tot timpul să spui un lucru înţelept şi nou? Nu îţi arăţi tu puterea intelectului tău, în loc să te dai deoparte şi să laşi adevărul să vorbească pentru el însuşi? Gândeşte-te la ceea ce-am spus, şi lumina îţi va revela mai multe. Vorbesc prea simplu? Vreau să vorbesc adevărul şi numai adevărul.

18
Părtăşie spirituală

Cât de apropiate sunt spiritele şi cât de prețioasă este uniunea acestora atunci când sunt unite în Hristos! Isus a spus-o atât de minunat: „Cel ce face voia Tatălui Meu, acela îmi este mamă, frate şi soră”.

Nu există o uniune mai puternică şi mai curată decât cea a părtăşiei spirituale în Isus Hristos. Încântător, acesta este felul în care sfinții din ceruri se experimentează unul pe celălalt în Dumnezeu. Aceasta nu se amestecă în relația ta cu Dumnezeu, ci îți permite să-i cunoşti pe alții în şi prin El.

Spune întotdeauna „Da” la tot ceea ce vrea Dumnezeu. Atunci când eşti una cu Dumnezeu nu poate fi vreun „Nu”, ci numai „Da, aşa să fie”. Şi lasă ca „Da”-ul să răsune tot timpul în tine. „Da”-ul acesta te face flexibil şi în măsură să fii de acord cu voia iubitului tău Domn. Când îngerul i s-a arătat Mariei, ea a spus: „Vorbeşte, căci robul tău ascultă”. La fel a fost cu Domnul: „Iată, am venit să fac voia Ta”.

Sunt al tău în părtăşia spiritului.

13
Anotimpuri diferite

Faptele exterioare ale unui om se nasc din omul lăuntric.Când trăieşti în vechiul sine, ai o voință puternică şi o mulțime de dorințe, cu suişuri şi coborâşuri de toate felurile. Atunci când voința ta devine una cu voința lui Dumnezeu, dorințele tale sunt aduse sub comanda lui Dumnezeu şi tu ajungi la înțelegere cu Dumnezeu.

În timp ce progresezi în viața lui Dumnezeu, sunt tot mai puține acțiunile tale naturale, egoiste. Depinzi mai puțin de cum te simți emoțional, şi experimentezi mai puține suişuri şi coborâşuri emoționale.

Fii mereu încredințat că acelaşi Dumnezeu aduce atât ospățul cât şi foametea, atât vremea bună cât şi cea ploioasă. Vremuri bune sau rele, liniştite sau tulburi, toate sunt bune la vremea lor. Aceste anotimpuri te modelează şi te maturizează. De toate este nevoie, aşa cum anul are nevoie de toate anotimpurile. Fiecare schimbare a situației (fie ea interioară sau exterioară) este un nou test al credinței şi dragostei tale. Îți va fi de mare ajutor dacă o primeşti cu dragoste şi supunere.

Stai în mâinile Dragostei. Dragostea aceasta este neschimbată, chiar dacă îți cere să-ți schimbi poziția. Ai grijă dacă ai preferințe, sau dacă iubeşti mai mult abundența decât lipsa, când Dumnezeu cere inversul. Dacă este aşa, dovedeşti că iubeşti mai mult darurile lui Dumnezeu, decât pe Dumnezeu Însuşi.

Dumnezeu te iubeşte, dă voie acestui gând să te ajute să vezi toate situațiile ca fiind egale. Lasă-L să facă cu tine ce-I place. Dacă eşti aruncat în mare şi te iau valurile la pieptul Lui sau te aruncă înapoi pe nisip (ceea ce înseamnă că eşti lăsat în sărăcia ta), toate sunt bune.

Cât despre mine, sunt mulțumită cu tot ceea ce Dumnezeu hotărăşte pentru mine. Sunt gata să sufăr nu numai închisoarea dar şi moartea. Sunt pericole peste tot - pe uscat, pe mare, între frații mincinoşi. În El toate sunt bune, în El cu care sunt unită pe vecie.

14
Suferă greutățile cu răbdare

Dacă s-ar putea aş vrea ca dragostea mea să te aline, pentru că simt față de tine o compasiune gingaşă dincolo de ce se poate spune în cuvinte. Sunt mai sigură ca oricând că Dumnezeu te vrea în întregime pentru Sine. Pe cât posibil trăieşte în pace. Nu te amesteca cu răceala, mânia, şi disprețul nimănui. *Nu ar trebui ca comportamentul tău să fie determinat de al altora*. Ar trebui să te preocupe doar slăvirea lui Dumnezeu.

Suferă greutățile prin care treci din dragostea pentru Hristos, care a ales durerea în locul plăcerii. De asemenea, nu trece peste conştiința ca să placi tuturor. Consideră situația actuală ca o cale pentru a-I arăta lui Dumnezeu că Îl iubeşti, fiind decisă să te sacrifici. Nu respinge crucea (sau mai degrabă coroana). Lasă toate acestes să se rezolve între tine şi Dumnezeu într-un mod liniştit în cămăruța ta, pentru ca nimeni să nu-ți vadă lupta lăuntrică. Sunt sigură că Dumnezeu te va susține să-ți porți crucea zilnic - şi este o crucificare adevărată. Dumnezeu este cu tine: de aceea orice ar veni peste tine este le fel de bun. Dumnezeu te iubeşte; lasă ca aceasta să rezolve totul.

15
Călăuzirea lui Dumnezeu

Mă întrebi cum poţi să discerni între călăuzirea lui Dumnezeu şi propriile tale gânduri şi idei. Din nefericire, nu este o modalitate de a şti! Dacă ar fi, transformarea ta ar fi mai uşoară, considerând că intenţiile îţi sunt curate. Trebuie să umbli cu Dumnezeu într-o abandonare şi nesiguranţă deplină. Trebuie să rişti să faci greşeli, care sunt de neocolit la începutul acestei călătorii lăuntrice. Dă-mi voie să-ţi spun că îţi vei înşela aşteptările dacă vrei să primeşti o revelaţie mare, divină pentru lucruri pe care judecata şi bunul simţ le pot rezolva.

Credinciosul trebuie să acţioneze simplu fără să aibă siguranţă, fiind convins că ceea ce este bun vine de la Dumnezeu şi ce nu este bun vine din fire. Vei fi mai curat atunci când activitatea eului se va diminua. Vor fi tot mai puţine greşeli. Îţi vei da seaa tot mai repede de ceea ce este de la Dumnezeu. Aceasta pentru că devii tot mai mult un instrument al Domnului care locuieşte în tine, aşa că eul va interveni tot mai puţin. Domnul din tine, cu toată înţelepciunea Lui, poate să vorbească greutăţilor. În timp ce tu te dăruieşti Lui tot mai mult, El pătrunde tot mai mult în lăuntrul tău. „Când vă vor duce înaintea dregătorilor şi împăraţilor, etc., vi se va da chiar în ceasul acela ce să spuneţi."

Pentru că Dumnezeu te călăuzeşte în felul acesta - puţin câte puţin tu poţi ca să fii liber, întotdeauna gata să sesizezi cea mai mică respiraţie a Domnului. Această respiraţie este ca o adiere uşoară, nu ca un vârtej de vânt ce clatină pământul. Nu încerca să anticipezi ce îţi va vorbi Dumnezeu, şi nici nu încerca să-I cunoşti voia înainte de a avea nevoie de ea. După ani de zile de experienţă în această problemă, am observat că Dumnezeu îşi descoperă voia doar atunci când vrea să acţionezi împotriva ei.

Dacă eşti supus în întregime lui Dumnezeu, atunci când vei vrea să faci ceva ce nu este după voia Lui, vei simţi că te trage din lăuntru înapoi. Trebuie să te opreşti imediat. Dacă nu sesizezi nici o avertizare, continuă acţionând prin credinţă.

O mamă îşi supraveghează copilul atunci când acesta merge; dar atunci când acesta merge într-o direcţie greştiă, ea îl cheamă înapoi. Această chemare blândă din spiritul tău este întocmai ca şi schemarea copilului de către mamă în calea pericolului.

16
Greşelile

Mi-am dat seama de curând cât de încântat este Dumnezeu de tine. Are planuri infinite pentru tine spre slava Lui. Cred că am văzut cu claritate poziția în care vrea Dumnezeu să te aducă. Într-o anumită măsură, văd modul în care va folosi obstacolele din calea ta. Întrucât este multă înțelegere şi încredere între noi, sper să putem rămâne tot timpul deschişi şi liberi să spunem ceea ce este spre folosul celuilalt.

Mă întrebi despre o „ciudățenie" a experienței mele. Dă-mi voie să-ți explic. Spui că nu par a fi deranjată atunci când mi se atrage atenția asupra unei greşeli. Răspunsul meu este simplu: îmi văd greşelile ca nişte pete pe care Tatăl mi le curăță cu uşurință.

Nu crede că nu-mi văd greşelile. Lumina adevărului Său este atât de clară şi de pătrunzătoare, încât revelează şi cele mai neînsemnate greşeli. Cei care trăiesc o viață naturală au greşeli, dar nu se face nimic pentru a se schimba. Cei ce sunt transformați de Dumnezeu au greşeli - dar ele sunt ca şi cum ai scrie pe nisip în timpul unei furtuni! Vântul le spulberă de îndată ce apar. În felul acesta lucrează Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, cu cei care sunt una cu El. Nu este un adevăr simplu? Este atât de simplu, încât lumea nu-l înțelege!

17
Îngrădirea Spiritului

Deunăzi, în timp ce vorbeam despre călăuzirea lui Dumnezeu, am încercat să explic ceva care se pare că nu ai acceptat. Am simțit imediat că nu voi continua din cauză că tu te împotriveai. Nu trebuia să continui. Din aceasta am învățat cât de blând şi delicat este Duhul care vrea să-i ajute pe ceilalți; şi cum poate puterea libertății omului să oprească acest ajutor.

Mi-am dat seama şi de incapacitatea mea de a-i ajuta pe alții. De îndată ce Duhul este tăcut în mine, nu mai am ce spune. Sunt foarte recunoscătoare că Duhul a fost acela care m-a călăuzit, pentru că nu voiam să te conving de ceva care nu venea de la El.

Acum văd cât de simplu poate fi îngrădit Duhul care este atât de pur. Putem îngrădi activitatea tăcută şi blândă a lui Dumnezeu dacă suntem pripiți sau impulsivi.

18
Crucificarea eului

Toate binecuvântările izvorăsc în viața unui creştin ca rezultat al morții eului. Suportă cu răbdare încercările şi suferințele care întârzie venirea acestei vieți abundente. Suferința este şi mai greu de răbdat atunci când este însoțită de confuzie şi nesiguranță.

Trebuie să ai o răbdare nemăsurată nu numai cu tine însuți, dar şi cu cei ale căror personalități şi stări sufleteşti sunt diferite de ale tale. Când trăim în carne ne vom jigni unii pe alții. Suportă în tăcere aceste jigniri şi supune-le spiritului harului. Pentru că eşti om, tot mai eşti afectat de ce se întâmplă în jurul tău.

Dând cinste adevăratei cruci (încercările pe care Dumnezeu le îngăduie asupra noastră), aminteşte-ți că toate situațiile neplăcute care apar zilnic fac parte din cruce. Nu insulta lucrarea crucii din viața ta plângându-te de problemele tale. Acceptă cu bucurie încercările, pentru că ele îți arată ceea ce eşti şi te fac să renunți la tine însuți, tu fiind, din toate lucrurile, cel mai periculos.

Salută-l pe fratele tău din parte mea. Mă rog ca Dumnezeu să-l întărească. Simt profund alături de el în necazurile lui. O spun mai mult din politețe, decât din simțămintele mele. Sunt convinsă că persecuțiile, pierderea bogăției şi faimei, sunt cele mai bune instrumente care să ne unească cu Isus Hristos. Totul, inclusiv lucruri care par a fi rele, sunt mari binecuvântări atunci când ne unesc cu Acela care este Totul în Toți.

Încă sunt slăbită în privința sănătății, dar în lăuntrul spiritului meu totul este bine. Dumnezeu este acolo.

19
Corectarea altora

Este bine să fii foarte atent şi plin de compasiune atunci când îi corectezi pe alții. Vorbeşte cu persoana respectivă doar atunci când sunteți singuri, şi fă-o numai atunci când sesizezi că este timpul hotărât de Dumnezeu pentru aceasta. Fiindcă şi tu greşeşti, nu te aştepta la prea multe de la alții. Fii umil şi ca un copilaş, şi atunci pentru alții va fi mai uşor să asculte ce ai de spus. Isus Hristos a fost plin de compasiune şi a suferit mult. I-a acceptat răbdător pe ucenicii Lui imperfecți, chiar şi pe Iuda, fără mânie, fără amărăciune şi fără răceală.

Cât de mult S-a coborât Isus. „N-a rupt trestia frântă”. Nu a condus prin tiranie, şi nici urmaşii Lui n-ar trebui să o facă. Poporul Lui n-ar trebui să acționeze cu „mână tare” atunci când au de-a face cu alții, ci ar trebui să spună alături de Ioan: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”.

Domnul „S-a bucurat în Duhul”, ca niciunde altundeva în Scriptură, atunci când a spus: „Îți mulțumesc Tată, Domn al cerului şi al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți şi prudenți, şi le-ai descoperit pruncilor”. Cât de fericiți şi de relaxați suntem în prezența unui copilaş, pentru că nu avem de ce să ne temem de el. Ar trebui să-i ajutăm pe alții cu un spirit blând, plin de compasiune şi inocent ca al unui copilaş.

2o
Lucrarea tăcută a harului

Din scrisoare ta văd că întrebi cum se poate ca harul să treacă de la spirit la spirit fără cuvinte. Vedem un exemplu în femeia care l-a atins pe Domnul, atunci când El a spus: „Am simțit că a ieşit din Mine o putere”.

În acelaşi fel, fără cuvinte, atunci când primeşti har de la Dumnezeu îl poți împărtăşi altora. Bineînțeles, trebuie ca ei să fie primitori, altfel harul se va întoarce înapoi. După cum spune Scriptura: „Dacă nu sunt fii ai păcii, pacea se va întoarce la voi”.

Din câte înțeleg eu, aceasta ilustrează comunicarea lăuntrică a harului lui Dumnezeu între credincioşi. O astfel de comunicare este experimentată în tăcere, de multe ori tăcerea fiind mult mai eficientă decât conversațiile.

Data trecută când am stat împreună am avut tendința de a sta tăcută, dar se pare că pentru tine a fost dificil, aşa că am început dicuția. În lăuntrul meu mi se părea că ar fi mai bine să nu vorbim, pentru că nu realizasem că cuvintele mele îți vor fi de ajutor. Dumnezeu vrea să te învețe că El lucrează şi prin intermediul tăcerii. Harul acesta este mult mai ziditor decât cuvintele.

Găsim armonia aceasta în natură. Soarele, luna şi stelele strălucesc în tăcere. Vocea lui Dumnezeu se aude în tăcerea spiritului. Pentru că vine de la Dumnezeu, lucrarea harului este tăcută şi ea. Nu poate să treacă de la spirit la spirit fără zgomotul cuvintelor? Cât de mult aş vrea ca toți creştinii să ştie ce înseamnă să stai în tăcere înaintea Domnului.*

* Nota editorului: În scrisoarea aceasta, autorul nu vorbeşte de viziuni, profeții sau semne, ci de simpla părtăşie a spiritelor, de la credincios la credincios, şi încurajarea pe care o pot aduce credincioşii unii altora.

21
Riscă pierderea controlului

Te îndemn să dai voie harului să-ți lărgească spiritul. Dacă nu accepți aceasta, spiritul tău se va închide şi va fi împiedicat să fie deschis față de alții, mai ales față de aceia care se deosebesc mult de tine. Este mai uşor să câştigi încrederea oamenilor dacă eşti deschis şi direct.

Nu crede atât de mult că nu te priveşte atitudinea altora față de tine. S-ar putea ca Dumnezeu să le vadă ca greşeli lucrurile pe care tu le consideri ca fiind virtuți. Nu vei vedea lucrurile ca El decât atunci când vei avea o lumină mai clară.

Se pare că îți alegi un anumit cerc de prieteni şi de experiențe pe care să le ai. Îți este teamă să părăseşti aceste cerc ca nu cumva să fii rănit sau să pierzi controlul. Dacă continui să-ți controlezi viața, Domnul nu te va forța să-ți pierzi controlul. Ceea ce pare a fi un prgres, nu este decât o învârtire pe loc. Ştii cu ce este umplut cercul acesta? Cu sine! Te rog mult de tot, să depăşeşti aceste limite înguste pe care ți le-ai fixat tu însuți.

Acceptă să fii condus de către voia şi pe calea lui Dumnezeu, şi nu de ceea ce vrei tu sau crezi că este cel mai bun. Făcând aşa, vei fi nu numai fericit, ci mai folositor. Îți vorbesc atât de ferm pentru că te iubesc.

Lasă-L pe Dumnezeu să fie Stăpânul inimii tale. Fii deschis pentru orice are El să te învețe, fie că cuvântul vine direct de la El, sau prin alții.

22
Lucrarea lui Dumnezeu în credincios

Nu te gândi că vei fi purificat prin lucruri extreme sau mari încercări. Dumnezeu caută următorul lucru: ca tu să fii gata întotdeauna să-ți supui voința Lui, întocmai ca un copilaş. De felul tău eşti mândru de capacitatea ta de a judeca, dar adesea Dumnezeu te va conduce pe o cale care este contrară filozofiei umane. De aceea, în privința voinței tale, trebuie să devii asemenea unui copilaş.

Ceea ce numim „moartea voinței" reprezintă trecerea de la voința ta la voința Sa. Este aşa de simplu. Trebuie ca voința ta să se schimbe, nu numai în ce priveşte controlul acțiunilor exterioare, ci şi în modul cum se raportează la cele mai lăuntrice dorințe. Mulți credincioşi care-L uremează pe Hristos se opresc aici. Nu se pot supune acestei crucificări lăuntrice care distruge toată natura trupească.

Atunci când eul este netratat în viața unui credincios, poți vedea uşor cum se naşte un monstru religios. Se poate să disprețuieşti lumea şi să fii totuşi plin de fire. S-ar putea să nu practici ceea ce oamenii consideră a fii vicii evidente; natura eului este încă vie.

Dumnezeu îşi împlineşte voința în viața ta prin manifestarea unei autorități blânde şi eficiente doar dacă tu te supui Lui pe deplin. Dacă vei accepta lucrarea Lui în tine, vei experimenta susținerea Lui blândă. Dumnezeu nu te forțează să fii de acord cu El. Mai degrabă, El face în aşa fel încât să-L urmezi fericit, chiar şi în pericole. Domnul tău este bun, şi la fel este modul în care El se ocupă de tine. Când vezi aceasta, te vei grăbi să-L urmezi oriunde merge.

Fii hotărât să renunți la toate pentru El. Este vital progresului tău. Şi ține minte, chiar şi hotărârea aceasta este lucrarea lui Dumnezeu în tine. Fericiți sunt aceia care se supun disciplinei Lui.

La început, Dumnezeu te lasă să urmezi ceea ce ți se pare normal. Mai târziu, înveți să umbli mai mult prin credință. El te conduce ca şi cum ai fi orb, pe cărări necunoscute, conducându-te la înțelepciunea lui Isus Hristos. Pe această cărare nevăzută s-ar putea să consideri că eşti separat de Dumnezeu şi să crezi că eşti lăsat să acționezi de unul singur. Din fericire, ca un echilibru, în tine, adânc în spiritul tău, există mărturia că-i aparții Lui.

Înțelepciunea umană nu este de folos, doar înțelepciunea lui Isus Hristos este aceea care te conduce la maturitate deplină. Voința ta va fi mulțumită când o supui lui Dumnezeu, pentru că atunci ea se găseşte la locul cuvenit. Important este să te asiguri că voința rămâne supusă şi nu preia din nou controlul vieții tale. S-ar putea ca uneori judecata ta să se opună supunerii din toată inima față de Dumnezeu. S-ar putea să te sperie şi să te tragă înapoi. Bineînțeles, după ce ai văzut suferințele nefolositoare pe care le provoacă eul, te vei lăsa purtat de curentul dragostei Lui. După aceasta, nu mai este luptă, pentru că voința şi-a găsit locul potrivit înaintea lui Dumnezeu.

Într-adevăr, acest loc de odihnă este atât de diferit de cele cu care ai fost obişnuit, încât câteodată te mai trec fiori de teamă. Dar când experimentezi ceea ce înseamnă să fii o creație în Dumnezeu, vezi ce simplitate, inocență şi perspectivă îți stau înainte. Devii supus lui Dumnezeu şi nimic altceva nu mai are putere asupra ta.

Fii convins că Dumnezeu nu intră în sufletul care nu-L vrea şi nici nu-l copleşeşte pe credincios. Starea neclară pe care o experimentezi este dincauza rezistenței tale la ceea ce

Dumnezeu caută să realizeze în tine. Te vei trezi contopit cu El atunci când tot ce stă în calea Lui este îndepărtat. Aceasta este moartea eului; însă termenul acesta este de fapt o contradicție în sine, pentru că atunci spiritul tău este mai viu ca oricând. Atunci trăieşte spiritul tău adevărata viață, viața lui Dumnezeu.

Atunci când voința ta se pierde în cea a lui Dumnezeu, tu continui să ai scopuri, dar aceste scopuri sunt dorințele lui Dumnezeu şi n-au nimic de-a face cu tine. Dumnezeu domneşte din centrul spiritului tău, şi tot ceea ce nu este din El se topeşte în prezența Sa. Eşti schimbat şi transformat atunci când experimentezi o unitate mai deplină cu El. Aceasta înseamnă că voința ta dispare şi îi cedează locul voinței lui Dumnezeu.

Devenind tot mai mult ca şi Hristos, începi să ai calitățile Lui. Una din acestea este că vrei să ai părtăşie cu aceia care se află în aceiaşi aventură cu tine. Este ca un pârâu ce se varsă într-un râu. Din momentul acela, va curge oriunde curge râul. Râul, care este ca Dumnezeu, atrage toate râurile mai mici (tu şi cu mine) până ce ne pierdem în oceanul dragostei. Fiecare pârâu nu are propria viață, ci curge din şi spre originea lui.

Acolo îți vei găsi destinul final: unit cu Dumnezeu. Cum a spus-o şi Isus - „una în Noi”, (Ioan 17:21).

Cât de real este acest adevăr şi cât de binecuvântat eşti dacă-l înțelegi! Mulți merg pe malul râului, dar niciodată nu păşesc în apă. Dar sunt unii care sar imediat în apă şi curg împreună în plinătatea dragostei lui Dumnezeu.

Ceea ce spun nu este o închipuire! Aceasta a avut Dumnezeu în minte atunci când ne-a creat. În viața creştină totul se îndreaptă spre acest final glorios: vom fi una cu El! Aceasta este lumina ce farmecă sufletul şi inundă spiritul. Lumina Lui este cu tine, dezvăluindu-ți-se încet, tot mai mult, în timp ce păşeşti mai mult în ea.

Aceasta este credința adevărată, credința experienței, pe care Dumnezeu ți-o dă atunci când abandonezi propria-ți înțelepciune şi-L îmbrățişezi pe El ca fiind Totul în Toți. Aceasta este legea înțeleciunii. Este calea Domnului din tine.

23
Să nu ai părtăşie superficială

Sunt câţiva oameni care m-au făcut să sufăr mult. Sunt egoişti şi plini de compromisuri, de idei ciudate şi de judecată omenească. Nu numai atât, dar vor ca alţii să îi aprobe şi să le accepte căile. Astfel de oameni vor ca iubirea lor de sine să fie răsfăţată. Nu pot face aşa ceva. Dacă aş încerca, aş fi împiedicată de către un Stăpân mult mai puternic ca mine.

Relaţiile superficiale slăbesc spiritul. În loc să zidească, ele distrug părtăşia dintre credincioşi. În locul dulceţii edificării reciproce, este numai o încleştarea ca între roţile dinţate stricate ale unui mecanism.

Dragostea din spiritul tău nu este una naturală. Se naşte undeva dânc în lăuntru. Domnul care locuieşte în tine respinge tot ceea ce nu este din natura Sa. Dă afară tot ce nu este compatibil cu inima lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, când te întâlneşti cu cineva a cărui inimă este îndreptată către Dumnezeu, între voi apare o atracţie naturală, sau ar trebui să spun supranaturală.

Să nu ai în vedere exteriorul, ci starea lăuntrică a oamenilor. Vezi dacă doresc să fie într-o stare de uniune completă cu Dumnezeu. Singura părtăşie perfectă este cea a uniunii spiritelor în Dumnezeu. Uniunea aceasta nu există numai în cer, ci şi pe pământ, atunci când puterea învierii îl transformă pe credincios.

24
Nu descuraja

Nu descuraja atunci când se pare că nu mai înaintezi ca de obicei. Procesul morții față de sine durează mult timp pentru că iubirea de sine este mare. Eul are multe ascunzişuri. Este ascuns adânc în natura ta, şi l-ai lăsat să devină puternic în anii în care ai trăit cum ai vrut. Nu te aştepta să fii schimbat într-o clipă. Ai răbdare şi lasă ca lucrurile să se întâmple încet. Înaintarea nu se va produce prin efortul tău. Renunță la propriul efort, stai liniştit, şi nu încerca de unul singur.

Dacă întrarea în uniune cu Dumnezeu ar fi la fel de uşoară ca şi intrarea într-o cameră, atunci mulți ar fi bucuroşi să intre. Calea care duce la viață trece mai întâi prin multe procese de moarte. Vorbesc de moartea eului. Această perioadă lungă a morții omului vechi al păcatului din tine este cea care acuzează toate durerile vieții lăuntrice. Sunt rari oamenii care sunt gata să moară în întregime față de sine; de aceea, puțini sunt aceia care ating o stare înaltă de har.

Fii curajos. Este multă muncă pentru lansarea unei corăbii pe apă; dar cât de uşor navighează atunci când ajunge pe mare! Te vei bucura nespus atunci când natura eului a fost cucerită prin perseverență. Te vei găsi în apele abundente ale harului! Mă rog să-I dai voie lui Dumnezeu să lucreze în tine. Şi o va face!

25
Slăbiciunea umană

Mă bucură mult prietenia care este între noi. Vreau să ştii cât de fericită sunt să îți slujesc în orice fel.

Este mai bine să fii slab atunci când Dumnezeu vrea aceasta, decât să ai o tărie care vine din sine. La un moment dat crezusem că cei mai spirituali creştini nu greşesc, dar acum nu mai cred aşa. Dumnezeu îngăduie să rămână anumite slăbiciuni umane pentru ca să fii umil în ochii tăi. Nu numai atât, dar prin greşelile tale te ascunzi de ochii capricioşi ai lumii. Cortul Întâlnirii, care adăpostea slava lui Dumnezeu, era acoperit cu piei de animale ce nu atrăgeau privirile, în timp ce templul răului Irod era poleit cu aur.

Nu mai fi preocupat de slăbiciunile şi greşelile tale omeneşti. Aşa lucrează Dumnezeu cu tine. Fii ca un copilaş. Când un copilaş cade, nu se poate ridica, ci lasă pe alții să-l ridice.

Nu depinde de tine să ajungi să fii mai conştient de prezența lui Dumnezeu. Lasă ca dorința de a simți totdeauna prezența lui Dumnezeu să fie crucificată, supunându-se voinței lui Dumnezeu. Acceptă ce ți se dă. Fii ca un copilaş care mănâncă, doarme şi creşte într-un mod natural, încrezător. Dumnezeu îți dă cea mai bună hrană pentru creşterea ta, dar nu este întotdeauna cea mai dulce la gust.

26
Progresul spiritual

În timp ce înaintezi în călătoria ta spirituală, nu numai că te vei pierde din vedere pe tine însuți, dar şi orice altceva, cu excepția lui Dumnezeu. Vei renunța chiar la orice idei omeneşti pe care ți le-ai format despre Domnul Isus când a fost pe pământ. Atunci când eşti atras mai adânc în Hristos, El este prea aproape de tine pentru a-L mai vedea în felul vechi în care L-ai văzut. Aceasta este din cauză că ajungi la o uniune mai completă cu El. Lasă-ți toate ideile vechi în călăuzirea lui Dumnezeu. Dacă crezi că pierzi ceva abandonând aceste idei religioase vechi, vei fi încurajat găsind mai mult decât ai pierdut în această uniune cu Dumnezeu. Atunci când Dumnezeu te atrage mai mult în Sine, vei experimenta continuu aceste lucruri şi nu va trebui să te zbați pentru ele.

Atunci când trăieşti propria ta viață, te comporți ca şi cum tu eşti punctul central al vieții. Dar când eşti unit cu Dumnezeu, începi să-L vezi pe El ca fiind centrul tuturor lucrurilor. Începi să vezi ce înseamnă să fii una cu El, şi încetul cu încetul să vezi lucrurile aşa cum le vede El. La aceasta se referă David când spune: „Prin lumina Ta eu văd lumina”.

Fie ca Dumnezeu să te facă să înțelegi ceea ce vreau să-ți spun. Nu îți ascund nimic, ci îți spun tot ceea ce gândesc. A ține ceva cât de mic pentru sine este ca şi cum ai privi într-o oglindă aburită: te împiedică să-L vezi pe Dumnezeu. Caută să fii clar şi transparent, cum vrea Dumnezeu. Făcând voia Lui, devii şi mai curat şi mai transparent. Fie ca pentru tine Dumnezeu să fie totul în toți.

27
Sărăcie spirituală

Nu te compara cu alții, căci s-ar putea ca ei să nu fie călăuziți aşa cum eşti tu. Dumnezeu decide ca să dea anumitor oameni daruri extraordinare, dar El te-a ales, lipsit de orice lucruri, în profunzimea sărăciei spirituale. Când îți vezi completa sărăcie spirituală şi imposibilitatea de a face ceva prin propria-ți putere, ajungi să renunți la vechea ta natură. Nu poți fi ucenicul Domnului Isus fără această renunțare le eu.

Indiferent de priceperea sau revelația pe care o ai, nu se compară nimic cu relizarea nevoii tale de Dumnezeu. Nu este o revelație mai mare decât aceea că nu poți face nimic de la sine. Când un credincios ajunge aici, Dumnezeu îi ia tot ce are pentru a rămâne doar cu Cel iubit. Este de asemenea un loc unde eşti protejat de atacurile duşmanului, pentru că el poate să atingă doar ceea ce rămâne din sine şi nu ceea ce a fost scuns în Dumnezeu.

Dumnezeu te-a ales doar pentru El. Eşti asemenea celui mai interior sanctuar, sfânta sfintelor, care conținea chivotul mărturiei. Chivotul este simbolul voinței lui Dumnezeu. Sanctuarul acesta este un loc sacru din tine pe care norii slavei lui Dumnezeu îl înconjoară pe deplin.

Ce minunată este această sărăcie spirituală, pentru că ea te pregăteşte pentru cele mai bune daruri pe care ți le poate da Dumnezeu. Nu te judeca după cât ai mers până aici, ci mai degrabă după cât mai ai de mers de aici înainte. Este un drum lung de parcurs: drumul este Dumnezeu, Calea. Cu cât pătrunzi mai mult în intenția lui Dumnezeu pentru tine, cu atât te iubesc mai mult.

28
Ajutor spiritual

Noaptea trecută nu am putut dormi din pricină că m-am rugat pentru tine. Am o convingere lăuntrică că într-un anumit fel Dumnezeu te ajută prin discuțiile pe care le purtăm. Aşa că în timp ce pe de o parte te ridică, pe de altă parte te apasă în jos, dându-ți harul prin altcineva. Acest mod de revelație este ceva pe care Dumnezeu îl foloseşte pentru slava Sa.

Când eşti la începutul umblării spirituale, se poate ca Dumnezeu să-i folosească mai frecvent pe alții pentru a-ți da harul Său. După ce te mai maturizezi, va fi mai uşor să primeşti lucrurile direct de la El. Metoda aceasta de comunicare dintre tine şi El este ca o fântână mai mare care se revarsă peste una mică sau ca două râuri ce-şi unesc cursurile de apă în curgerea lor către mare. Primeşte deci această inimă săracă în plinătatea dragostei lui Hristos.

29
Experimentând Cuvântul

Mă întrebi de ce nu folosesc terminologia teologică în explicarea Scripturilor. O fac pentru că Domnul meu mă învaţă că nu există nimic mai profund şi mai simplu decât evangheliile. În plus, dacă eşti simplu te exprimi ca atare. Dacă vorbeşti de ceva ce nu ai experimentat, îţi va fi greu să explici. De asemenea, va trebui să faci referire la ce au spus alţii şi vei descrie cu greutate.

Scripturile sunt scrise într-un mod simplu şi natural, însă exprimă adevăruri adânci. Adevărurile acestea se adaptează nivelului tău spiritual. Cuvântul lui Dumnezeu pătrunde până în centrul fiinţei tale. Are calitatea de a penetra, şi îndeplineşte în mod eficient tot ceea ce e trimis să facă. Cuvintele oamenilor nu pot produce acest efect, decât dacă vin din partea unor oameni ce sunt canale pure ale Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu Îşi găseşte plăcerea să se exprime şi să se reproducă pe Sine Însuşi în cel care a renunţat la sine.

Când Dumnezeu l-a creat pe om, l-a făcut din ţărâna pământului - cea mai joasă formă de materie - pentru ca omul să nu poată lua slava lui Dumnezeu. Apoi Dumnezeu a suflat în onm Spiritul - suflarea Cuvântului - şi praful acesta a devenit o locuinţă a suflării vii a lui Dumnezeu.

Atunci când Isus te transformă, nu numai să îţi dă o înţelegere mai clară a Cuvântului, dar El Însuşi este Cuvântul care învie în tine. Împlinesc Cuvântul, sau Cuvântul este împlinit în ei, numai aceia în care trăieşte Hristos. Numai ei sunt în măsură să interpreteze Cuvântul. Nu învăţarea mintală este calea cea mai bună pentru înţelegerea şi explicarea adevărurilor lui Dumnezeu. Trebuie să experimentezi tu însuţi aceste adevăruri. Trebuie ca ele să se nască în tine şi atunci vei fi mai în măsură să le explici.

3o
Uită-te pe tine însuți

Nu încep scrisoarea aceasta cu un compliment, dar am încredere că aştepți de la mine doar adevărul simplu pe care îl vorbesc în calitate de creştin. Încerc să spun doar ceea ce mă călăuzeşte Domnul să spun. Ai nevoie de mai multă simplitate. Simțământul fals de umilință şi auto-dezaprobare arată că în prezent nu eşti deloc umil, ci ai o dragoste de sine rafinată. Uită-te doar la Dumnezeu. Fixează-ți ochii asupra Lui şi nu-i îndrepta niciodată asupra ta. Mulțumeşte-te să vorbeşti lucrurile umile, simple la fel ca pe cele profunde.

Toată conştiența noastră de sine şi neliniştea se nasc din dragostea de sine. Această dragoste de sine se poate ascunde după o mască foarte religioasă. Lipsa de simplitate produce multe răni. Nu contează încotro mergi, dacă eşti în vechiul eu atunci porți cu tine păcatele şi eşecurile tale. Dacă vrei să trăieşti în pace trebuie să pierzi din vedere eul. Odihneşte-te în Dumnezeul infinit şi neschimbător.

Cu cât priveşti mai mult la tine, cu atât eşti mai obişnuit să priveşti la tine. Te întorci spre sine mai uşor decât spre Creatorul tău. Întoarce-te de la eu spre Dumnezeu. Nu-i lua lui Dumnezeu singurul lucru pe care Îl vrea de la tine - stăpânirea a tot ceea ce eşti tu.

Timpul este scurt; de cel îl petreci în compania eului? Cei oneşti privesc numai la Dumnezeu. Pari ca cineva care a fost chemat înaintea unui rege, şi în loc să ia în considerare importanța regelui şi să se gândească cum ar putea să-l slujească, se gândeşte la felul cum arată. Dumenezeu vrea să te schimbe şi să distrugă natura eului. Încerci să scapi ceea ce El vrea să distrugă. Să-ți fie teamă de eul tău decât de cel rău. Satan a încercat să se înalțe deasupra lui Dumnezeu, şi aceeaşi atitudine este în tine dacă continui să te tot gâdneşti la greşelile tale. Această preocupare cu relaizările sau eşecurile tale nu lasă nici un loc pentru a fi cu totul îndrăgostit de Dumnezeu.

31
Căile lui Dumnezeu

Modul în care Dumnezeu se ocupă de fiecare în parte este aproape unic şi misterios, cum este Însăşi Dumnezeu. Pe lângă unele lucruri care sunt comune la toţi, vei avea o pregătire specifică pe care Dumnezeu o hotărăşte doar pentru tine. S-ar putea ca ceea ce Dumnezeu foloseşte în viaţa ta, să nu dea rezultatele cu altul.

Nu vei avea parte de încercări mari care să te facă puternic, ci de situaţii care te vor duce la o stare neajutorată ca a unui copilaş. Fii ca un copilaş şi supune-te întotdeauna planului Tatălui.

Uită faptul că toţi privesc la tine ca la un turn al tăriei. Aleargă la Dumnezeu ca un copil care caută protecţia şi îngrijirea tatălui. Mândria, un simţământ al importanţei şi încrederii în sine, trebuie să facă loc caracterului copilăros şi simplităţii. Isus spune: „Dacă nu vă schimbaţi şi nu deveniţi ca acest copilaş, nu puteţi intra în Împărăţia cerurilor”. Când vei învăţa că Dumnezeu vrea ca în tine să existe un sens al micimii tale, şi nu al grandorii?

Fii sigur că Dumnezeu te vede şi te iubeşte. Supune-te te rog, acelor lucruri pe care Dumnezeu le foloseşte pentru a te apropia de El.

32
Mângâiere în încercări

Vreau să ştii că sunt alături de tine din toată inima în încercările tale. Te aduc înaintea Domnului din toată inima mea. Mă rog ca aşa cum ai parte de suferinţele lui Hristos, să ai parte şi de răbdarea şi supunerea Lui.

Întotdeauna Domnul este lângă tine atunci când cauţi cu simplitate şi sinceritate voia Sa. El te va susţine şi mângâia în vremuri de necaz. Încrede-te în El, calm şi ferm.

Isus a spus orbului căruia îi unsese ochii cu tină: „Du-te şi te spală în apele Siloamului” - ape care erau liniştite şi nemişcate. Vreau ca să experimentezi pacea statornică pe care Hristos o dă. Mă rog să devii ca un copilaş. Copilaşul este acela care vine la Isus Hristos. Pe copilaşi îi ia El în braţe şi îi ţine la piept. Cât de frumos şi plăcut este să fii ca un copilaş! Fie ca suferinţele pe care le experimentezi acum să te facă asemenea unui copilaş şi supus voii Tatălui tău.

33
În Hristos

Dumnezeu mi-a unit spiritul de al tău în unitatea naturii Sale. În timp ce progresezi în călătoria ta spirituală, îți vei da seama cât de uniți suntem în El. Dumnezeu te face una cu El dându-ți Însăşi natura Lui. Aceasta face din tine copilul Lui. Doar din această cauză poți să oferi caracterul Lui sau să mângâi pe alții.

Nu ştim şi nu înțelegem cum este transmis acest ajutor. La unii este mai evident ca la alții, dar întotdeauna el se adaptează perfect celui ce urmează să-l primească. Darurile şi harurile Duhului pot fi văzute cu uşurință. Ele pot fi mai spirituale şi mai lăuntrice, în funcție de posibilitatea cuiva de a le primi.

Se pare că atunci când sunt cu tine spiritele noastre au doar o părtăşie simplă. Nu experimentezi efecte majore pentru că nu eşti întotdeauna gata să le primeşti. Probabil că dacă am petrece mai mult timp împreună, fără să avem alte preocupări, tu ai vedea rezultate mai mari. Este dorința lui Dumnezeu ca între spiritele noastre să fie o revărsare de părtăşie reciprocă.

Este un mare adevăr faptul că cei ce sunt în Hristos pot să transmită ceva din El, chiar dacă acel ceva este respins. Acest flux şi reflux de părtăşie este ca valurile oceanului. În eternitate, părtăşia dintre Tatăl şi Fiul cu sfinții Săi, şi dintre aceştia, va fi sursa unor binecuvântări incredibile. Dumnezeu l-a făcut pe om ca să poată avea părtăşie cu El. Nu a putut crea ceva mai măreț decât o imagine ca în oglindă a Lui Însuşi. Toată slava îngerilor şi a sfinților nu este altceva decât o reflectare a slavei lui Dumnezeu.

Dumnezeu nu se putea vedea reflectat perfect în sfinții Săi, decât dacă aceştia aveau două calități: capacitatea de a avea părtăşie, şi rodnicia. Nimeni nu poate fi cu adevărat perfect dacă nu este perfect ca Tatăl din ceruri. Ei trebuie să aibă natura Lui locuind în ei.

Oamenii care aparțin lui Isus, generația aleasă de El, devin eterni în natura lor asemenea Lui din cauză că El locuieşte în ei. Afirmația „să ne dea trupul Lui să-L mâncăm” face referire la hrănirea de care au parte cei ce au părtăşie cu El. Cuvântul veşnic este esențial, viața nemuritoare prin care trăim.

34
Iarna spirituală

Crede-mă că sunt foarte interesată de starea ta spirituală. Sper ca nu cumva încrederea ta în Dumnezeu să fie clătinată pentru că treci printr-o perioadă dificilă. În timpul iernii, rădăcinile copacului pătrund şi mai mult în pământ. La fel şi tu, în timpul iernii sufletului eşti şi mai umil. Aminteşte-ți cât de încrezător a spus Iov: „Chiar dacă mă va junghia, tot mă voi încrede în El”. Te poți bucura în Dumnezeu chiar şi atunci când nu ai parte de mângâiere, când nu ai numic, când te simți că eşti un nimic. Dumnezeu continuă să existe, chiar dacă pământul nu mai are plante sau flori; şi de aceea poți să fii fericit. Mamei îi place să se sacrifice pentru copilul ei, şi este fericită să se dăruiască cu totul pentru acesta. Comportă-te la fel față de Dumnezeu.

Când eşti copleşit de slăbiciunile, păcatele sau neregulile din tine, mergi la El ca un copil care a căzut în noroi. Vei vedea cu câtă bucurie te curăță şi te mângâie. Crezi că Dumnezeu te iubeşte mai puțin decât îşi iubeşte o mamă copilul ei? Nu spune El: „O mamă poate să uite de copilul ei, dar Eu nu te voi uita niciodată”?

Descoperirea slăbiciunilor şi lipsurilor este o dovadă a dragostei lui Dumnezeu. Cu toate că o asemenea descoperire este umilitoare, ea este un prilej de mulțumire. Dumnezeu îți poate umple golul cu dragostea şi harul Lui. Timpurile de goliciune lăuntrică ne amintesc de absoluta noastră nevoie de El. Acceptă astfel de momente cu bucuria pe care ai avea-o dacă ți-ar da pâine.

35
Renunțarea la eu

Moartea eului nu se realizează uşor. Pentru un timp, este o moarte vie. Viața spirituală este reprezentată în viziunea lui Ezechiel cu oasele uscate. La început oasele s-au adunat, apoi au fost acoperite de muşchi, de carne şi în cele din urmă Duhul Domnului le-a adus la viață. În creşterea ta spre Dumnezeu vei găsi multe piedici pe cale. Biruieşti aceste lucruri, supunându-te lui Dumnezeu.

Înainte de a se pierde în mare, râul se goleşte în ea. Fiecare val parcă încurajează râul să înainteze spre mare. Dumnezeu face ca valurile dragostei Lui să te ude şi să te îndemne spre El. Râul se pierde în mare înainte ca apele lui să-şi piardă puterea. Aşa cum valurile se rostogolesc mult înainte de a se pierde, aşa şi tu vei suferi multe schimbări înainte de a complet transformat.

Este un lucru bun să permiți ca natura eului să fie crucificată, pentru că aşa Dumnezeu îi poate lua locul şi poate devni totul pentru tine. Pierde eul şi câştigă-L pe El. Lasă finitul şi câştigă infinitul. Aceasta este o mare binecuvântare.

36
Să nu depinzi de oameni

Ce să spun în privința relației noastre? Nu doresc să-mi planifici nici să te văd, nici să nu te văd. Să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne călăuzească. Te încrezi doar în El, sau ai prea multă încredere în mine? Sunt ca o trestie frântă şi dacă te încrezi prea mult în mine, te voi dezamăgi. Câteodată Dumnezeu foloseşte pe cineva pentru o perioadă în viața altcuiva, dar după aceea relația lor nu-I mai este folositare. Dacă El vrea să nu intervin în viața ta, să îndrăznesc eu să păstrez relația noastră prea strânsă? Ferească Dumnezeu. S-ar putea ca El să fi hotărât această separare între noi pentru ca să renunți să te mai încrezi în altcineva în afara Lui.

S-ar putea ca Domnul tău să nu mai aibă nevoie de mine în viața ta. Probabil că m-am amestecat în viața ta din cauza mândriei mele. N-am spus niciodată că sunt infailibilă, nu-i aşa? Nu sunt decât un om supus greşelii. Lasă-mă te rog, şi uneşte-te cu Dumnezeu, care niciodată nu te va conduce pe un drum greşit. Oamenii şi situațiile sunt bune numai dacă sunt rânduite de Dumnezeu. Îți vor face rău dacă te încrezi prea mult în ele. Dacă Dumnezeu vrea să ne separe, supune-te voii Lui bune cu toată inima ta. El merită toată inima ta.

Fii destul de smerit şi curajos să recunoşti că te încrezi prea mult în oameni. Acolo unde cei necredincioşi pot fi încăpățânați, poporul lui Dumnezeu ar trebui să fie maleabil în mâinile Lui. Orice s-ar întâmpla, tu întotdeauna îmi vei fi drag în Domnul. Pierde-te în El, şi s-ar putea ca într-o zi să mă găseşti alături de tine, pierdută în oceanul dragostei Sale.

37
Moartea unui sfânt

Am presimțirea că nu vei supraviețui acestei boli. Pierzându-te pe tine, pierd un prieten credincios. În timpul persecuției ai fost singurul pe care m-am putut baza cu adevărat. Pentru mine este o pierdere, dar sunt foarte fericită pentru tine. Aş putea să te invidiez. Moartea dă la o parte vălul care ascunde comorile infinte. Domnul nostru ne-a legat foarte mult spiritele noastre. Fie ca binecuvântarea lui Dumnezeu să se odihnească asupra ta.

Du-te binecuvântatule, şi primeşte-ți răsplata - pregătirea pentru cei ce sunt în întregime ai Săi. Ne despărțim în numele Lui, dar nu pot să spun un adio definitiv, pentru că suntem uniți cu El pentru totdeauna. Sper ca, prin bunătatea lui Dumnezeu să fiu alături de tine în momentul trecerii tale.

38
Părtăşia sfinţilor lui Dumnezeu

Asigurarea pe care mi-o dai referitoare la uniunea spiritelor noastre îmi aduce multă mângâiere. Este o uniune la care spiritul meu răspunde din plin, nu într-un mod emotiv, ci printr-o pace adâncă. Aceasta este adevărata părtăşie în Hristos. Este bine că îţi dai seama cât eşti de pierdut fără El. Singura ta speranţă este să te abandonezi pe tine însuţi şi să te încrezi în Dumnezeu. Cât de binecuvântată este această unitate în Hristos, unde pier toate relele şi ne desparte doar slăbiciunea noastră omenească. Cât de minunat este să Creatorul nostru a pregătit o cale prin care să putem avea părtăşie cu El. Această slavă va fi şi mai minunată atunci când toate relele naturii noastre decăzute vor fi îndepărtate şi noi vom fi pierduţi pentru totdeauna în Dumnezeu.

În El suntem adunaţi ca picăturile de apă într-un ocean! Cât de uşor se unesc pârâurile de apă şi curg împreună atunci când sunt îndepărtate toate obstacolele. Când devenim curaţi în Isus Hristos, părtăşia dintre noi se adânceşte şi plutim împreună spre lucruri mai profunde. Curăţia apare atunci când există o separare definitivă de sine şi reunire cu Dumnezeu. Însă dacă vrei să te întorci la vechiul tău eu, alegerea îţi aparţine.

Părtăşia noastră este independentă de lucrurile exterioare şi de ce cred oamenii. Nu putem fi separaţi în Hristos, pentru că suntem una cu El; şi în El şi prin El toţi suntem una.

39
Flacăra lăuntrică

Spiritul meu a fost una cu al tău în timpul bolii mele fizice. În timp ce omul din afară trece, cel din lăuntru devine mai puternic. Cu toate că s-ar putea ca lucrarea lui Dumnezeu în tine să nu mai fie aşa vizibilă ca şi până acum, aceasta nu înseamnă că este mai puțin reală. În spiritul tău este un foc ascuns care arde continuu şi liniştit. Această flacără constantă şi intensă îți slăbeşte puterea ta naturală şi îți distruge capacitatea de a face ceva în afara voii lui Dumnezeu. Cred că aşa ceva experimentezi tu acum. Din când în când uleiul harului este turnat peste această flacără tainică pentru a-ți da un simțământ dulce şi clar al prezenței Sale pline de dragoste şi a ceea ce face în tine.

Prin trăirea în prezența Sa manifeşti două roade: o refugiere interioară şi un „amin” continuu în spiritul tău, ca un răspuns extraordinar la lucrarea minunată a lui Dumnezeu în tine. Sunt conştientă de o legăătură foarte strânsă cu tine. Unitatea aceasta nu depinde de simțămintelesau voința umană, ci de voința lui Dumnezeu. Aceasta este împlinirea rugii Domnul nostru: „ca ei să fie una, aşa cum noi suntem una”. Moartea nu poate strica această uniune, ci o aprofundează mai mult în Dumnezeu.

4o
Sfat către un tânăr

Îmi eşti foarte drag. Mă rog să-ți dai seama că numai Dumnezeu te poate face fericit. Dăruieşte-te în întregime Lui, şi nu te întoarce înapoi. Iubeşte-L din toată inima ta. Retrege-te în spiritul tău pentru a avea cmuniune cu El. Roagă-te simplu şi natural fără prea multe formalități. Dumnezeu iubeşte mai mult rugăciunile pline de dragoste şi afecțiune, decât cele făcute din obligație. Spune-I lui Dumnezeu cât de mult Îl iubeşti. Felul acesta de rugăciune îți va uşura inima.

Nu încerca să scapi de responsabilitățile tale. Poți să fii mai apropiat de Dumnezeu în trebueile zilei decât dacă te închizi undeva ca să te rogi toată ziua. Aceasta pentru că Tatăl tău te ține mai strâns atunci când eşti expus ispitelor. Caută să ai tot timpul părtăşie cu Dumnezeu. Ceea ce ai de făcut este să te laşi în întregime în dragostea Sa şi să faci tot ceea ce ți se cere.

Nu te3 impacienta. Aceasta va strica frumoasa lucrare a lui Dumnezeu din tine. Odihneşte-te în El şi adu înaintea Lui orice ce tulbură. El te va purta aşa cum îşi poartă o mamă copilaşul.

Dumnezeu îți va da înțelecpiune cu privire la ce să mănânci şi să bei şi cu privire la toate plăcerile vieții. El te cheamă la echilibru şi la moderare, şi nu la extreme. Fereşte-te să mănânci şi să bei prea mult sau prea puțin. Mă rog ca Dumnezeu să-ți dea tărie, înțelecpiune şi mângâiere.

41
„La revedere” unui vechi prieten

Scrisoare către Părintele Lacombe (consilierul spiritual al lui Guyon):

Simt că nu mă pot adresa dumneavoastră ca unui călăuzitor spiritual. Se pare să lucrul cel mai bun este să mă detaşez de stăpânii pământeşti şi să-L urmez pe Stăpânul care este dragoste. Pe măsură ce caut să mă apropii de Dumnezeu, găsesc că trebuie să renunț a mai depinde prea mult de vreun om. De asemenea, găsesc că nu este uşor de explicat lucrarea minunată pe care Dumnezeu o face în mine. Nu se pot exprima în cuvinte adevărurile extraordinare pe care Dumnezeu mi le-a descoperit.

Dumnezeu este acelaşi în vorbă şi în faptă. „El a vorbit şi s-a făcut”. Atunci când Cuvântul lui Dumnezeu, care este Isus, este lăsat să lucreze în noi fără să-i opunem rezistență, Dumnezeu ne transformă în ceea ce vrea El ca să devenim. Când a fost înnoită Maria Magdalena, n-a mai fost Maria Magdalena, ci Isus Hristos era acela care trăia în ea, şi-i dădea viață. Pavel spune: „Trăiesc, dar nu eu, ci Hristos trăieşte în mine”. La fel, Isus, Cuvântul lui Dumnezeu, este una cu tine.

Cât de minunată este dragostea Ta, o Dumnezeule! Cât de mărețe sunt minunile Tale! Cât de extraordinară este lucrarea Ta în inimile noastre! Sunt pierdută în adâncimile tăcute ale minunilor Tale secrete!

Dar, stimate domn, acum vă scriu dumneavoastră, pentru a vă spune la revedere. Cu toate că nu vă mai am ca îndrumător, vreau să ştiți că îmi sunteți foarte drag în dragostea curată care vine numai de la Domnul Isus Hristos.

42
Slava lui Dumnezeu

Care ar putea fi dorința noastră cea mai mare în cer şi pe pământ decât slava lui Dumnezeu! Este necesar să dorim slava lui Dumnezeu, aşa cum El o doreşte. Dumnezeu, care cunoaşte toate lucrurile, are un plan de împlinit. Face toate lucrurile la timpul potrivit. Aşteaptă momentul potrivit pentru a-Şi împlini voia. Când Isus a venit pe pământ putea să convertească toată lumea într-o clipă şi să distrugă tot răul, dar înțelepciunea Sa L-a călăuzit să procedeze altfel.

Ascultă ce spune Domnul: „Încă nu Mi-a sosit ceasul”. Nu te amesteca în ritmul Lui perfect încercând să avansezi sau să întârzii anumite evenimente. Cazi cu fața la pământ înaintea Lui şi recunoaşte-ți nimicnicia. Caută să fii doar un isntrument în mâinile Lui; te poate folosi sau nu, după cum doreşte. Fii cu totul dedicat dorințelor Sale, şi indiferent față de ale tale. Pentru tine n-ar trebui să conteze dacă te foloseşte sau nu.

Rămâi în mâinile lui Dumnezeu. El poate să dărâme sau să zidească. Lasă-L să facă tot ceea ce doreşte, atât în tine, cât şi prin tine.

43
Uniune spirituală

Uniunea spirituală este o experiență reală a credincioşilor, chiar dacă nu este uşor de explicat. Pentru a fi în măsură să ajuți cu adevărat pe cineva, de regulă este necesar să fi experimentat ceva similar. Împărtăşesc cu tine durerea pe care o simți, şi aceasta ne aduce mai aproape de Hristos şi unul de celălalt. În această experiență văd cum El ne poartă slăbiciunile. De asemenea, înțeleg foarte clar că Dumnezeu îi face pe aciea care Îi aparțin să crească pe măsură ce El se dăruieşte lor.

Sunt în Dumnezeu şi El este în mine. Pe măsură ce mă cucereşte tot mai mult, nu numai că mă atrage mai aproape de El, dar îi va atrage şi pe alții prin mine. Atragerea aceasta este mai puternică decât razele soarelui. Dar nu gândi vreodată că raza (adică credinciosul) este aceea care atrage. Întotdeauna Dumnezeu este acela care atrage. Caută să fii un canal curat pentru ca El să poată străluci cu putere prin tine. Dumnezeu transmite natura Lui prin atmosferă. În acelaşi fel Dumnezeu răpândeşte harul Lui atât prin credincioşi cât şi în mijlocul lor. Centrul lor comun este Dumnezeu. Este ca razele soarelui ce îşi au sursa în soare. Aşa se unesc credincioşii în Dumnezeu. Îmi dau seama că ceea ce am spus este greu de înțeles. Fie ca lumina lui Dumnezeu să-ți adauge ce lipseşte explicației mele.

44
Trăieşte în prezent

Nu te aştepta să afli voia lui Dumnezeu într-un mod extraordinar. Cele mai remarcabile evenimente au loc natural şi fără zgomot. Ca urmare a poruncii împăratului roman, Iosif a mers la Betleem să fie înscris, şi acolo s-a născut Isus. Când copilul lui Agar murea de sete, ea l-a lăsat jos ca să moară, dar Dumnezeu i-a arătat un izvor din apropiere. Observă-L vezi pe Dumnezeu în toate situațiile prezente. Consideră că le-a aranjat în providența Sa pentru tine, şi supune-te lor. El vede sfârşitul de la început şi face planuri înțelepte pentru copiii Lui. Este bine să cedezi capacitatea ta mică de a vedea lucrurile capacității Lui de a vedea toate lucrurile din toate locurile şi din toate vremurile. Privirea Lui trece prin timp şi eternitate!

Aminteşte-ți că pe Dumnezeu Îl întâlnim în momentul prezent. Acesta este momentul Lui; foloseşte-l. Fiecare clipă care ne-o dă, este spre slava Sa. Momentul prezent devine un moment etern de care vom da socoteală înaintea lui Dumnezeu. Nu-l risipi! Fie ca pentru tine Dumnezeu să fie Totul în Toți în fiecare clipă, acum şi pentru totdeauna.

45
Sfătuieşte cu blândețe

Un singur cuvânt, spus dulce şi umil după călăuzirea lui Hristos, face mai mult în corectarea altora decât multe cuvinte spuse din înțelepciunea ta. Când îndreptarea este amestecată cu emoții care nu sunt necesare, Isus nu cooperează cu tine, indiferent cât adevăr este în ceea ce spui. Persoana cu care vorbeşti sesizează aceasta şi nu va accepta îndreptarea, ci va fi şi mai încăpățânată în facerea răului. Dar atunci când Isus vorbeşte prin tine, fără amestecul eului, cuvintele Lui realizează multe şi fac ca persoana respectivă să accepte ceea ce spui. Ştiu că unii se împotrivesc, chiar dacă sunt sonştienți că le vorbeşte Isus, dar dacă Hristos nu-i poate convinge să se schimbe, cum îi va convinge zelul tău?

Este important să aştepți momentul lui Dumnezeu pentru a-i corecta pe alții. Poți să vezi greşelile unor persoane, dar s-ar putea să se găsească într-o stare în care nu le-ar fi de folos să le spui despre ele. Nu este înțelept să spui cuiva mai mult decât poate primi. Eu numesc aceasta „a lua-o înaintea luminii” - adică să luminezi atât de mult fața unei persoane, încât să nu îi faci nici un bine. Isus a spus: „Am multe lucruri să vă spun, dar nu le puteți purta acum”.

Profetul spune că Domnul îşi poartă copiii pe brațe, ca o doică. Poate că o doică ar vrea ca copilul să umble singur, dar are răbdare dacă aceasta n-o poate face. Fă la fel, şi nu-i descuraja pe cei slabi. Nu strica grânele bune prăşindu-le prea repede! Câți nu admiră răbdarea lui Dumnezeu? Dar ce puțini o imită! Chiar şi aceia care au avut parte de mult har au multe greşeli. Aceasta ar trebui să ne facă pe toți mai răbdători unii cu alții.

46
Acceptă voia lui Dumnezeu

În timpul puternicei stări de boală prin care am trecut recent m-am gândit la dorința lui Isus Hristos de a suferi ceea ce Dumnezeu a ales pentru El. Am spus mie însămi: „Tată, sunt gata să sufăr tot ceea ce Tu vei voi”. În timpul acestei supuneri am experimentat o uniune mai profundă cu Hristos. L-am auzit pe Mire vorbind în lăuntrul meu: „Te logodesc pentru totdeauna cu Mine”.

Când Pavel a spus: „Port în trupul meu semnele Domnului Isus”, nu se referea la nişte semne exterioare pe trupul lui, ci la o purtare lăuntrică a suferințelor lui Isus Hristos. În viața lui David se găsesc exemple semnificative ale multor experiențe spirituale ale lui Isus. Iov este exemplul unuia ce a fost transformat în nimic, dar apoi a primit favoarea lui Dumnezeu şi a ajuns să-L cunoască profund. Sunt pregătiți să poarte hainele albe aceia care au trecut prin cuptorul încercărilor şi care a suferit împreună cu Hristos. Haina albă este îmbrăcămintea de nuntă a miresei, soția Mielului. Oamenii aceştia vor deveni locuința Celui Prea Înalt.

Gândeşte-te la palatele minunate de sub pământ despre care am citit în cărțile de poveşti, şi la care se ajunge doar după ce treci prin caverne adânci. Nu sunt acestea întocmai ca palatul interior din spiritul tău? Ele sunt ascunse şi nimeni nu le poate găsi decât dacă îi spune cineva unde să le caute. În casa aceasta minunată locuieşte Domnul: „Fiica regelui este plină de slavă în lăuntrul ei”.

47
Ajutându-i pe alții

Greşelile tale nu ar trebui să te oprească în încercarea de a-i ajuta pe alții. Harul poate lucra eficient prin tine în ciuda greşelilor tale. Dumnezeu ni se revelează pe Sine Însuşi prin „tații” şi „mamele” cele mai mature spiritual. Învață să ai încredere în ei fără să depinzi prea mult de ei. Dumnezeu îşi foloseşte slujitorii chiar şi cu multele lor slăbiciuni.

Chiar dacă vezi ce doreşte Domnul să facă în viața cuiva, nu-ți oferi ajutorul, decât atunci când Dumnezeu porunceşte. Pe de altă parte, atunci când eşti respins de alții, nu ar trebui să te opreşti dacă Dumnezeu este acela care te călăuzeşte. Dumnezeu va aduce rezultatele voite de El la timpul potrivit.

În mod sigur, este o moarte profundă față de sine atunci când laşi din mâinile tale lucrarea lui Dumnezeu. Nu păşi pe lângă cărarea pe care Dumnezeu te călăuzeşte. Când îți amesteci sinele în ceea ce face El, pui numai piedici şi încetineşti înaintarea. Natura ta este atât de coruptă, încât invadează lucrurile spirituale şi le distruge. Se poate ascunde după multe măşti foarte înşelătoare.

48
Moarte şi înviere

Nu este momentul să descurajezi. Bineînțeles, vor mai apare dorințe păcătoase. Lasă-le să strige cât pot de tare, aşa cum face un copil atunci când i se ia din mână o jucărie periculoasă. Priveşte la Cel ce locuieşte în tine. El te va întări să porți crucea. Vei vedea în curând învierea.

Pacea extraordinară pe care ai experimentat-o este începutul manifestării vieții învierii în tine. S-ar putea ca acest simțământ al păcii să vină şi să plece pentru că viața cea nouă este dată puțin câte puțin. Dă-mi totuşi voie să te asigur că în curând pacea aceasta îți va cuprinde întreaga ființă.

După cum Dumnezeu te-a făcut să accepți repede moartea lăuntrică, în ciuda opoziției naturale, tot aşa El te va învia. Te avertizez că te aşteaptă şi mai multă pierdere atunci când vei fi adus înapoi la viață. Această pierdere a tuturor lucrurilor vieții pământeşti poate fi profundă şi de durată. De fapt, moartea şi îngroparea care preced învierea nu pot fi comparate cu pierderea totală ce urmează. Aceasta este ceva cu totul diferit şi te pune într-o stare complet nouă. Vei învia din mormânt ca mireasă a Celui Iubit.

Moartea completă a eului nu are loc instantaneu. Nu se sfârşeşte până când tot ce aparține vechii naturi piere. Mori ca să trăieşti. Pierde-te pe tine însuți, şi te vei găsi din nou. Aşa vei începe să experimentezi noua viață.

49
Harul lăuntric

În timp ce ție ți se pare că nu se întâmplă nimic în viața ta spirituală, alții cred că în tine curge un izvor de viață ascuns. Dumnezeu nu îți dă o ploaie plăcută, care să cadă şi să-ți acopere suprafața naturii tale lăuntrice. Mai degrabă, îți dă o fântână adâncă prin care să trăieşti, să creşti şi să produci roade pentru veşnicie.

David a spus că viața omului este ca iarba care creşte şi se vestejeşte repede. Aceasta se referă la viața naturală, dar se aplică şi la natura eului. În dimineața vieții spirituale (adică, atunci când începi) eul este puternic, dar după cum căldura zilei usucă iarba, Dumnezeul Dreptății se ridică în căldura Sa şi viața veche este uscată şi tăiată. Cel drept este ca pomul plantat lângă un râu, ale cărui frunze sunt întotdeauna verzi. Aceasta din cauză că rădăcinile sunt bine udate de către curentul de apă ce curge în adâncime.

Dumnezeu nu se opreşte niciodată să lucreze în tine. Starea ta calmă, de renunțare, este o dovadă. Ai grijă de sănătatea ta şi nu lucra peste puterile tale. Dumnezeu te va răsplăti atunci când lucrezi pentru alții cu dragoste. Acestea sunt munci pe care El le răsplăteşte întotdeauna. Mă rog ca Dumnezeu să te păstreze pentru lucrarea Sa.

5o
Renunță la calea ta

Dumnezeu te-a creat pentru Sine Însuşi, dar te va călăuzi într-un fel cu totul diferit de ceea ce îți imaginezi tu. O face pentru a distruge dragostea de sine. Aceasta se realizează numai atunci când sunt înlăturate scopurile tale, ideile tale preconcepute, gândirea naturală şi înțelepciunea umană.

Dragostea de sine se ascunde în milte lucruri, şi numai Dumnezeu le poate descoperi. Tu cauți cinstea pe care o dau oemanii, şi îți place să ocupi poziții importante. Dumnezeu vrea să te facă asemenea unui copilaş. Vrea să depinzi numai de El. Crede-mă, nu vei creşte în har citind ce scriu oamenii în cărți sau prin judecată omenească, ci printr-o revărsare a lui Dumnezeu în tine. Această revărsare te va umple în măsura în care eşti gol de sine. Eşti atât de ocupat cu vorbitul, cititul şi scrisul, încât nu ai timp pentru Dumnezeu. Fă-I loc şi Dumnezeu va intra.

Vorbeşti de multele tale îngrijorări. Dă-te în întregime Domnului şi grijurile vor scădea. Dumnezeu va gândi în locul tău şi va aranja prin providența Sa să se întâmple acele lucruri pe care tu te străduieşti de ani de zile să le împlineşti. Îți cer în numele lui Dumnezeu să renunți la înțelepciunea ta şi la propria-ți călăuzire. Supune-te Domnului. Lasă-L să devină înțelepciunea ta. Atunci vei găsi odihna de care ai atâta nevoie.

Fie ca să citeşti scrisoarea aceasta ajutat de Duhul Sfânt. Încurajează-te şi fii convins că dacă Dumnezeu distruge natura eului, este doar pentru a ți se dărui pe Sine Însuşi. Caută să fii nimic pentru ca Dumnezeu să fie totul. Când vei fi gol, Dumnezeu te va umple cu Sine Însuşi.

51
Remuşcarea

Ieri am vorbit prea repede. Am simţit nişte remuşcări profunde, asemeănătoare celor de la începutul călătoriei mele spirituale.

Nu ştiam dacă vorbisem prea repede sau dacă am spus ceva care a stins Duhul. Mi s-a părut că în mine ceva este aruncat afară din Dumnezeu, aşa cum oceanul aruncă ceva pe plajă ca apoi să.l ia înapoi. M-am simţit respinsă în felul acesta, ne mai având nici o putere de a mă întoarce în El. Nici măcar nu puteam să-mi regret starea. Voiam să rămân unde m-a pus Dumnezeu până ce va găsi plăcere să mă primească din nou. Eram hotărâtă să fiu de acord cu orice ar fi vrut. Cred că ar fi fost mai rău dacă aş fi fost supărată din cauza aceasta. Spiritul meu, ascuns adânc în lăuntru, a rămas fixat în Dumnezeu. A îndepărtat greşeala exterioară care mă întinase, dar mi-a păstrat spiritul în siguranţă.

52
Totul pentru toți

Ți-am citit scrisoarea cu mare plăcere. Credincioşii care pot să ajute altora sunt aceia care pot să devină totul pentru toți: să dea fiecăruia ceea ce are nevoie spiritual. Numai aceia care L-au lăsat pe Hristos să-i facă simpli şi asemenea unor copii pot transmite harul. Oamenii aceştia pot mângâia adânc slăbiciunilealtora. Pot purta poverile altora. Câteodată experimentează mari greutăți pentru alții.

Cartea Evrei spune: „V-ați alăturat îngerilor fără număr... spiritului oamenilor drepți făcuți desăvârşiți”. David a fost în Vechiul Testament, Pavel în Noul Testament. Amândoi Îl cunoşteau profund pe Dumnezeu. Hrănirea, cuvântul dătător de viață este simbolizat prin mamă, dar realitatea se găseşte în Domnul Isus Hristos, care este Pâinea Vieții în spiritul nostru.

53
Cunoaşterea de sine

Acceptă punctul de vedere al lui Dumnezeu despre tine, fie că este vorba despre o înțelegere asupra naturii decăzute a omului general sau despre propriile tale greşeli. Bineînțeles, să nu adaugi niciodată nimic la acesta. Nu te va ajuta să te tot gândeşti la sine. Cu siguranță, nu-ți va îndepărta greşelile. Nu sunt surprinsă că ai descoperit în tine atât de mult rău, şi înțeleg cât de slab te vezi în prezența Lui. Când Dumnezeu te va curăți, va îndepărta tot ceea ce blochează curgerea vieții Sale în tine.

Relele naturii tale, care au fost aduse la lumină, erau ascunse adânc în lăuntrul tău. Acum le vezi cum sunt scoase afară din locurile unde se ascundeau. Cei mai mulți nu au o convingere atât de profundă despre ei înşişi. Nu suferă atât de mult pentru că nu le este pregătită o moarte şi o înmormântare completă când sunt încă în trup. Bea în tăcere din cupa amară. Procesul acesta va continua până ce vei fi la un anumit grad de perfecțiune. După aceea va fi tot mai puțin, şi doar din când în când până ce eşti cu totul mort față de sine.

54
Supunere totală

Poți să fii conştient de Dumnezeu intelectual, dar poți să te pierzi în Dumnezeu doar printr-o supunere deplină, plină de dragoste, a voinței tale. Cea mai mare bucurie este atunci când ți-ai peridut voința în Dumnezeu. Supunerea totală a voinței tale față de voința lui Dumnezeu devine o stare permanentă. Bineînțeles, nu te forțează nimeni, putând renunța de bună voie.

Atunci când te stăpâneşte dragostea, devii supus lui Dumnezeu şi ajungi la o unitate naturală cu El şi cu tine însuți. Cu cât îți este dragostea mai mare, cu atât te supui mai mult Aceluia pe care Îl iubeşti. Dragostea lui Dumnezeu nu leagă ceva în tine şi dezleagă altceva. El caută să te aducă la o uniune deplină cu Sine Însuşi.

S-ar putea ca mintea ta să se gândească la o dragoste înflăcărată de Dumnezeu, dar dacă voința nu este de acord, vei avea un mare conflict interior. Este o mare diferență între a-L iubi pe Dumnezeu cu mintea ta şi a-L iubi cu spiritul, printr-o supunere completă a voinței.

Când Îl iubeşti intelectual pe Dumnezeu, te bucuri; dar este ca apa aruncată de o stropitoare: urcă cu putere în sus, dar cade repede înapoi pe pământ. Când Îl iubim pe Dumnezeu cu spiritul nostru, este ca râul ce curge în mare. Este un râu conceput de marele Arhitect al universului.

Dragostea, care atrage voința după ea, te va schimba. Aceasta este adevărata răpire: să fii pierdut complet în Dumnezeu. Aceasta este transformarea adevărată: tu te micşorezi şi El creşte în tine. Vreau să spun foarte clar că vei rămâne distinct de Dumnezeu; nu-ți pierzi identitatea atunci când devii una cu El.

55
Renunță la tine însuți

Activitatea eului tău este cel mai mare obstacol în înaintarea ta spirituală. Nu accepta nimic care să întărească această viață veche. Fereşte-te de aplauze; nu te felicita când ai procedat bine. Nu te gândi la vreun lucru bun pe care l-ai făcut, pentru ca mândria să nu crească şi să hrănească o atitudine de satisfacție de sine.

Retrage-te în spiritul tău cât poți de mult. Nu prin efortul tău, ci enunțând la efort şi la orice te îngrijorează. Fii liniştit pentru ca să poți pătrunde adânc în lăuntru, aşa cum se liniştesc apele după ce au fost tulburate.

Pe măsură ce îți descoperi greşelile şi păcatele, nu depune nici un efort pentru a le birui cu propri-ți putere. Este o pierdere de timp! Mai degrabă, încredințează-te imediat lui Dumnezeu. Numai El poate să distrugă în tine ceea ce nu Îi place. Sunt foarte convinsă că tu, cu propria ta putere, nu-ți poți corecta nici cea mai mică greşeală pe care o faci. Singura ta speranță este să te laşi în mâinile lui Dumnezeu. Rămâi acolo liniştit. Dacă ai vede vreodată cu adevărat cât de corupt eşti, tot curajul de a te îmbunătăți te-ar părăsi imediat cu groază! De aceea, Dumnezeu îți ascunde adevărata ta stare decăzută şi îți arată doar păcatele pe care este gata să le trateze.

Rămâi încredințat că Dumnezeu te iubeşte. El se va îngriji de tine. Încrede-te în dragostea şi mila Lui mare. Vei vedea mai multe pe măsură ce El ți le va arăta. Încurajează-te în El şi totul va fi bine.

56
Progres

La începutul umblării tale spirituale, s-ar putea să experimentezi un simțământ profund de păcătoşenie şi nevoia de a te încredința în întregime lui Dumnezeu. Aceasta s-ar putea săți aducă multă agonie interioară, şi te vei simți copleşit de ea. Mai târziu, după ce ai ajuns dă fii stabil în Dumnezeu, s-ar putea ca simțămintele acestea să nu fie la fel de puternice, sau vei fi mai puțin afectat de ele. Aceasta nu înseamnă că nu te mai supui în întregime lui Dumnezeu.

Aşa cum apa limpede curge, nelăsând nici o urmă pe unde a trecut, tot aşa s-ar putea ca starea vieții tale spirituale să nu creeze impresii profunde. În loc să te împotriveşti sau să te îndepărtezi de Dumnezeu, aleargă în El fără să te opreşti.

Personal, nu mai sunt în măsură să scriu detaliat despre experiențele mele spirituale. În Dumnezeu am găsit o odihnă profundă. „Îți dau pacea Mea”, spune Hristos.

Mă rog pentru biserică; plâng pentru că Dumnezeu este atât de puțin cunoscut şi iubit. Însă simțămintele acestea sunt trecătoare şi sunt gata să simt ceea ce El vrea. Sunt pregătită pentru orice şi pentru nimic. Tot ce este adevăr vine de la Dumnezeu, şi tot ce este neadevăr vine de la mine. Singurul meu scop este să mă sfidez pe mine şi să fiu primită în Dumnezeu.

57
Rugăciune

După ce ți-ai dedicat în întregime voința lui Dumnezeu, nu ai nevoie decât să umbli în dedicarea aceea. Dă-I Regelui tău tot ce ai şi apoi odihneşte-te în El. Nu trebuie să te tot verifici să vezi dacă mai ai nevoie de o nouă consacrare. Dacă te îndepărtezi puțin de cale, El îți va arăta.

La fel şi cu rugăciunea. Roagă-te foarte simplu. Sesizează cuvintele spiritului şi rosteşte-le. Atunci este mai uşor să te rogi. Dacă Spiritul din tine nu este alături de tine în rugăciune, atunci nu va coopera, şi-ți va fi imposibil să te rogi. Atunci când Dumnezeu ocupă locul eului din noi, El se roagă pentru lucrul pe care-L doreşte. În starea aceasta nu doreşti să spui nişte rugăciuni sau să te gândeşti la lucruri inteligente pe care să le spui lui Dumnezeu. Mai degrabă, îți va place să stai liniştit în prezența lui Dumnezeu. Experiența aceasta este prea minunată spre a fi spusă în cuvinte. Aş dori ca toată lumea să cunoască ce înseamnă să stai în tăcere înaintea Domnului.

58
Încercări lăuntrice

Cred că încercările lăuntrice sunt aşa de lungi pentru că nu înveţi aceste lucruri doar pentru tine, ci şi pentru alţii. Dumnezeu plănuieşte să realizezi multe pentru slava Sa. În cazul tău, alege încercările lăuntrice pe care numai tu şi El le cunoaşteţi. Îţi reamintesc ce a spus Domnul nostru lui Pavel: „Harul Meu îţi este îndeajuns; puterea Mea este desăvârşită în slăbiciune”. Aceste umilinţe îţi vor fi buni camarazi pentru că te vor feri să cazi în păcate şi greşeli. Ele te vor pregăti să devii unul folositor pentru Dumnezeu.

Din când în când aceste presiuni puternice vor reveni. Vor reapare atunci când crezi că tocmai s-a terminat. Cu cât este mai mare umilinţa şi simţământul de nimicnicie, cu atât te va folosi Dumnezeu mai mult pentru a-şi îndeplini cele mai mărețe lucrări. În starea aceasta de neîncredere în sine şi de umilinţă cuvintele îţi vor fi îmbrăcate cu putere.

„Am venit să aduc foc pe pământ”, spune Domnul nostru. Nu te retrage de la focul care erde puternic în tine. Eşti un martir al dragostei curate - un sacrificiu pentru binele altora. Dacă nu ai fi aşa preţios lui Dumnezeu, te-ar cruţa.

Nu ezita să îmi vorbeşti despre suferinţele tale, chiar dacă pare nefolositor. Asta ajută. Dacă vorbeşti despre ele, te vei simţi uşurat şi întărit.

59
Odihnă deplină

Dorința mea este să mă dăruiesc în întregime lui Dumnezeu şi să-L iubesc cu mult mai mult decât mă iubesc pe mine însămi. De ce m-aş opune la ceea ce-I place? Cum aş putea să fac altceva decât să mă dăruiesc în întregime Lui? Cum ar putea să fugă cineva de domnia unui rege pe care îl iubeşte din toată inima? „Cine ne poate despărți de dragostea care este în Isus Hristos?”

Îmi dau seama că atât timp cât eşti în viața aceasta este posibil să păcătuieşti şi să fii separat de Dumnezeu. De asemenea, este adevărat că rămâi în părtăşie cu Dumnezeu numai prin mila Lui, şi dacă El te-ar lăsa pe mâinile tale ai păcătui imediat. Totuşi, nu mă pot teme absolut deloc că ai putea fi separat de dragostea Lui.

Cu siguranță, certitudinea aceasta minunată a credincioşiei protectoare a lui Dumnezeu nu este pentru înălțarea eului tău. Cât de mult aş dori să înțelegi cât de bun este Dumnezeu şi cât de perfect îi protejează pe aceia care Îi aparțin! Cât de gelos este şi ce mult ne supraveghează! Lasă ca Dumnezeu să devină totul pentru tine. Să nu vezi nimic, să nu iubeşti nimic, să nu vrei nimic, decât ceea ce El vrea ca să vezi, iubeşti sau vrei. Lasă-L să devină atât de mult pentru tine încât să-ți fie uşor să-L iubeşti şi să I te supui. Încrede-te în Dumnezeu orbeşte. Încrede-te în El, fără să pui întrebări sau să judeci. Dumnezeu există! Este suficient. Cât de mare este libertatea ta în El! Nu te îndoi de faptul că atunci când eul dispare, rămâne numai Dumnezeu.

Cum aş putea să fiu interesată de mine însămi sau să pretind ceva ca fiind al meu? Cum ar putea să mă intereseze ceva în afară de El? Ce gând straniu! Ce neplăcut este să mă gândesc să fiu stăpâna mea, în loc să mă stăpânească Dumnezeu. Sunt pierdută şi sper să nu mă mai gândesc niciodată. Dumnezeu este.

60
Adâncimile dragostei

Vreau să-ți răspund întrebării privitoare la viața ta spirituală. Fii deschis, simplu, ca un copilaş. Fii în profunzimea spiritului tău ca o picătură de apă pierdută în ocean, şi inconştient de tine însuți. În starea aceasta vezi şi bucură-te de orice este în Dumnezeu. În tine însuți este doar întuneric, dar în Dumnezeu este numai lumină. Lasă ca Dumnezeu să fie totul pentru tine. Consider că în ultimii ani am experimentat adevărurile Lui mult mai profund, cu toate că am umblat pe calea aceasta de peste treizeci de ani.

Gândeşte-te la i mare fără fund: tot ce este aruncat în această mare se va scufunda continuu fără să atingă fundul. Dragostea lui Dumnezeu este ca o greutate care ne face să ne scufundăm tot mai mult în Dumnezeu. „Dumnezeu este dragoste, şi cine locuieşte în dragoste, locuieşte în Dumnezeu, şi Dumnezeu locuieşte în el”. Cât de adâncă este dragostea Lui!

Însuşi Isus Hristos este Adevăr şi Dragoste. El a explicat Scripturile împlinindu-le; aşa că atunci când eşti desăvârşit în Dumnezeu, Cuvântul se îmolineşte în tine aşa cum s-a împlinit în Hristos.

O, Dragoste! Tu eşti adevărul curat, deplin, simplu care nu este exprimat de mine, ci de Tine prin mine.

Corespondență între
Jeanne Guyon
şi
Francois Fenelon

61
Guyon către Fenelon

M-am rugat în continuu pentru tine în ultimile zile. Rugăciunile acestea sunt ca o flacără puternică ce nu poate fi stinsă.

Fii de acord cu mine când spun că în tine mai este o anumită rezistență față de lucrarea nestânjenită a Spiritului lui Dumnezeu. Spun aceasta pentru că altfel rugăciunea spiritului n-ar fi fost atât de intensă. Am mai simțit astfel de lucruri şi pentru alții, dar nu am mai experimentat o rugăciune atât de intensă şi care să dureze atât de mult. Lasă-L, te rog pe Dumnezeu să facă tot ce vrea în viața ta. Cred că Dumnezeu te va face o lumină arzătoare şi strălucitoare în biserica Sa. Nu respinge acest plan printr-o umilință falsă şi prin judecată omenească.

Dumnezeu Îşi va folosi propriile unelte pentru a-şi atinge scopul. Pentru că spiritele noastre sunt unite în Dumnezeu, deosebirile noastre exterioare şi circumstanțele nu au nici o influență. Cât de curată şi simplă este comuniunea spirituală între aceia care aparțin lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut posibil ca să avem parte de părtăşia sfinților. Aş vrea ca toți creştinii să-şi cunoască înalta chemare pe care o au în Isus Hristos!

Începutul umblării pe calea credinței se deosebeşte de sfârşitul acesteia, atunci când Isus Hristos, Înțelepciunea veşnică, este revelată în tine din plin. De asemenea, sunt sigură că după ce ai văzut cât de rău eşti în natura ta, Dumnezeu ți se va revela într-un mod deosebit şi te va ăune deoparte pentru slava Sa.

62
Fenelon către Guyon

Nimic nu mă doare mai mult decât să te ştiu aşa de bolnavă; totuşi nu mă impacientez pentru că ştiu că eşti în mâinile lui Dumnezeu. Să vin să te văd? Nu ezita să-mi ceri orice. Îți cer în numele Domnului să-mi spui cu ce te pot ajuta. Ultima ta scrisoare va rămâne întipărită în inima mea pentru totdeauna.

Citesc încet şi cu o mare plăcere explicațiile tale asupra epistolelor lui Pavel. Sunt interesat mai ales de tot ceea ce tratează viața lăuntrică.

Atunci când este vorba de probleme mărunte sunt adesea indecis. Câteodată nu ştiu ce să fac dacă nu este clar ce să aleg. Sunt argumente şi de o parte şi de alta. Ce să fac? Dacă urmez prima tendință, găsesc adeseori că este o alegere egoistă; de aceea, ezit să am încredere într-o astfel de modalitate de luare a deciziilor. Pe de altă parte, dacă ezit şi judec cum să fac, nedumeririle cresc. Dumnezeu să mă umilească. Zilnic găsesc o mulțime de lucruri mici, prea mărunte pentru a fi meționate, care mă ajută să mor față de sine puțin câte puțin. În problemele acestea mărunte văd acele lucruri de care caut să mă feresc, şi încă mai descopăr adâncimile eului în mine.

Nu sunt oprit de aceste probleme exterioare. Când sunt confuz, simt şi o pace lăuntrică crescândă, dulce, şi un simțământ mai profund al prezenței lui Dumnezeu.

S-ar putea să mi se confere funcția de episcop. Aş putea să refuz pentru că simt că aş putea fi mai folositor în situația în care sunt acum. Crezi că este o decizie înțelaptă? Roagă-te pentru aceasta împreună cu mine, şi spune-mi te rog şi mie dacă Dumnezeu te luminează cumva în privința aceasta.

63
Guyon către Fenelon

Eşti într-adevăr al Domnului, şi El veghează cu grijă asupra ta. Ştiu că Dumnezeu îți va face de cunoscut voia Sa atunci când va fi necesară luarea unei decizii. Dată fiind starea actuală a inimii tale, nu este nimic care în mod intenționat să împiedice cunoaşterea şi urmarea voiei lui Dumnezeu. Confuziile te vor purifica dacă nu devii prea deranjat de ele. A fi conştient de confuzie este primul pas spre starea de curăție în care nu vei mai fi confuz. În starea aceasta, până la care mai este mult, totul din tine este în acord şi acționează în armonie.

Motivul pentru care îți este atât de dificil să te rogi este pentru că Dumnezeu îți înlocuieşte gândurile pământeşti cu cele ce sunt mai aproape de voia Sa. Dumnezeu te călăuzeşte nu prin mari suferințe şi în conflicte extreme, ci făcându-te asemenea unui copil. Nu poți deveni chiar ca un copil. Când vei fi ca un copil, Dumnezeu îşi va reînnoi chipul Său din tine. Nu vei mai trăi tu, ci Isus Hristos va trăi prin tine.

Aceasta se realizează prin lucrarea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt va fi ca un foc mistuitor care va arde şi va nimici tot ce este rău în tine. Apoi Isus Hristos, Cuvântul, va fi format în tine şi veifi schimbat, din slavă în slavă, luând chipul Său. Căci este scris: „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor”. Nu pot vorbi acum despre măsura acestei noi vieți în Hristos. Vei descoperi singur, experimentând. Te invit la această viață minunată la care se ajunge doar prin moartea eului.

64
Fenelon către Guyon

Mă găsesc pe mine însumi dorind totul şi nedorind nimic. Voi vrea tot ce ar vrea Dumnezeu şi nu voi vrea nimic de la mine însumi. Aceasta este ceea ce doresc cu adevărat, şi totuşi văd dorințele mele naturale şi repulsiile apărând ca frunzele unui pom primăvara. Sunt ca o fortăreță atacată şi cu apărarea distrusă. Nu pot să ascund de prietenii mei starea aceasta jalnică. Ei o văd pe fața mea și o aud în vocea mea. Nu sunt ispitiri mari; slăbiciunea mea este aceea care dă putere ispitelor. Îmi este fosrte greu să mă rog. Când mă rog sunt foarte ispitit.

Nu găsesc părtăşia cu Dumnezeu şi bucuria lăuntrică la care mă aşteptam. Mi se pare că nu realizez nimic. Adânc în lăuntru, mă odihnesc în Dumnezeu; dar în timpul treburilor zilei nu este un simțământ aşa profund al prezenței şi al părtăşiei cu Dumnezeu. Câteodată sunt tentat să grăbesc lucrurile, să depăşesc această stare, cu toate că doresc să trăiesc în prezent şi să la toate celelalte lucruri. Sunt atât de sărac spiritual şi atât de preocupat de îndatoririle pe care le am, încât câteodată se pare că nu este loc pentru Dumnezeu în inima mea. Mă simt neputincios în starea aceasta slabă, dar dorința de a fi în întregime al Domnului îmi dă puteri.

Încep să-mi dau seama că dorința excesivă de a te bucura de binecuvântările spirituale poate fi egoistă şi periculoasă pentru creşterea spirituală. Creşterea spirituală poate fi încetinită de acelelaşi lucruri care înainte au stimulat-o. Îmi dau seama că tot ceea ce mă îndreaptă către Dumnezeu, chiar şi experiențele spirituale, au un scop, şi ele nu trebuie să devină suportul vieții mele spirituale.

Dumnezeu foloseşte bucuria rugăciunii mele lăuntrice şi a prezenței Sale pentru a mă atrage de la mine însumi spre El. Totuşi, dacă devin prea ataşat de aceste simțăminte minunate şi încerc tot timpul să mă retrag pentru a mă bucura continuu de ele, Dumnezeu devine gelos. Cei ce se distrează cu darurile spirituale şi harurile pe care Dumnezeu dă, vor fi la fel de nefericiți ca cei care îşi caută împlinirea în darurile naturale. Înțelepciunea umană devine o cursă. Nu găsesc în ea nici pace, nici puterea de a câştiga bătăliile spirituale: este o piedică pe calea mea.

65
Guyon către Fenelon

Cel mai important lucru este să renunţi la voinţa ta în favoarea voinţei lui Dumnezeu. Dumnezeu vrea să te călăuzească şi tot ceea ce vrea de la tine este să-I dai voie să o facă. Pentru ca aceasta să se întâmple trebuie să mori zilnic, clipă de clipă. Şi lasă ca în toate situaţiile vieţii, dorinţele şi lucrurile care te necăjesc să se stingă în tine. Atunci când le vei desconsidera, vor suferi şi vor muri.

Aceasta este calea credinţei curate: să-ţi pierzi voinţa în cea a lui Dumnezeu. În felul acesta nu vei mai rămâne cu nimic de care să te agăţi, ci numai cu Dumnezeu, şi nu este uşor de realizat; fiindcă atunci când este îndepărtat un sprijin, te vei agăţa imediat de altul. Atunci când laşi unele lucruri, vei avea tendinţa să te ţii de altele.

Pe lângă călăuzirea de bază pentru toţi, există o călăuzire pe care Dumnezeu o hotăreşte pentru fiecare în parte. Nu am văzut niciodată doi oameni care să fie atât de asemănători, încât să fie călăuziţi în acelaşi fel. Diferenţele reflectă caracterul individual al fiecăruia şi lucrează împreună spre slava lui Dumnezeu.

Ceea ce în altul cauzează moartea eului s-ar putea ca în tine să nu aibă acelaşi efect. În timp ce înaintezi spre Dumnezeu, suferinţele tale provin din împotrivirea faţă de voia Lui, chiar dacă nu înţelegi aceasta. Rezistenţa aceasta, oricât de inocentă ar fi, produce multă tulburare în tine.

Nu trebuie să judecăm modul cum Dumnezeu lucrează cu noi în funcţie de cum ne place sau displace ceea ce face El. Dacă ţi-ai pierdut voinţa, ea va fi atât de echilibrată, încât la momentul necesar Dumnezeu te va influenţa să acţionezi cum vrea El. Dumnezeu ştie foarte bine ce face atunci când te conduce spre o uniune mai profundă cu El. Un pas important al înaintării spirituale este să-L urmezi pe Dumnezeu în mijlocul incertitudinilor. Este un suport încercarea de a cunoaşte întotdeauna voia lui Dumnezeu, şi te va împiedica să-ţi pierzi voinţa. Nu este uşor de explicat.

Cu cât îţi este voinţa mai hotărâtă, cu atât devii mai conştient de greşelile şi nepuntinţele tale naturale. Aceasta din cauză că voinţa vrea să se împotrivească la tot ce este rău. Încurajează-te: eşti ca trunchiul care moare. Trunchiul poate să dea lăstari, dar aceştia îi iau din sevă şi-l fac să moară mai repede. După cum vei experimenta o sărăcie şi mizerie deplină, vei atinge această stare de moarte, după care vei descoperi adevăruri mari. Aceste adevăruri sunt descoperite numai de cei ce sunt învăţaţi de către Dumnezeu. Apoi vei şti că numai Dumnezeu este adevăr.

Aş dori să-ţi pot spune acum care este planul lui Dumnezeu atunci când îţi dă Duhul adevărului. Te va cerceta atent şi te va lăsa fără nimic, chiar şi fără tine, pentru ca El să te poată deţine! În lipsa aceasta rămâi cu Dumnezeu. Consideră-te cel mai fericit dintre oameni pentru că eşti cel mai neputincios. Dumnezeu vrea să te facă călăuzitorul unor oameni smeriţi, blânzi, asmenea unor copii. De aceea, îţi va pune temelia spirituală foarte adânc. Pierzând totul vei câştiga bogăţii infinite şi libertate. Te vei grăbi să spui ca Pavel (2 Corinteni 12:1o): „De aceea, simt plăcere în slăbiciuni, în insulte, în nevoi, în prigoniri, în strâmtori pentru Hristos, căci când sunt slab, atunci sunt tare”.

66
Fenelon către Guyon

Sunt aproape sigur că nimeni nu poate să înțeleagă adâncimile dragostei lui Dumnezeu decât dacă a experimentat-o. Nimeni nu cunoaşte adâncul Spiritului lui Dumnezeu, în afara Spiritului Însuşi. Această cunoaştere va fi superficială, atât timp cât cineva nu experimentează personal adâncimea dragostei lui Dumnezeu. De aceea, tac. Vreau să aştept până ce Dumnezeu hotăreşte să-mi permită să explorez aceste adâncimi infinite.

Înțeleg ce fel de moarte are în vedere Pavel când spune: „Nu trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine", ca fiind o stare de răstignire față de lume, adică față de tot ceea ce nu este Dumnezeu. Atunci străluceşti numai în Dumnezeu, şi vorbeşti obiectiv despre tine însuți, ca şi cum ar vorbi altcineva în locul tău. Poți să vorbeşti despre harul lui Dumnezeu şi al lucrurilor eterne pentru că locuieşti în Dumnezeu, şi Dumnezeu locuieşte în tine. Aceasta este părerea mea despre experiențe pe care încă nu le-am atins.

Ieri am păcătuit împotriva cuiva care mă deranjează destul de tare. M-am simțit umilit, dar nu m-a deranjat prea tare. Mă gândesc să-l vizitez în dimineața aceasta pentru a îndrepta lucrurile.

67
Guyon către Fenelon

Recent am pătruns mai adânc înțelesul uniunii spirituale. Cât de minunați sunt pașii pe care îi faci atunci când vezi tot mai clar lumina lui Dumnezeu! Ai fost creat după chipul lui Dumnezeu. Imaginea aceasta, desfigurată de căderea în păcat, este refăcută de către Isus Hristos, Cuvântul întrupat. În timp ce Hristos trăiește în tine, te restaurează pentru a fi din nou părtaş naturii şi trăsăturilor lui Dumnezeu. Primind o parte din natura aceasta, primeşti puterea de a transmite harul.

Pentru că eşti în Dumnezeu, şi pentru că în tine este natura lui Dumnezeu, poți să ai părtășie cu alți credincioşi într-un mod foarte profund. Atunci când eşti una cu Dumnezeu şi eşti părtaş al naturii Lui, poți să transmiți altora harul, aşa cum îți este el dat de către Dumnezeu. Spiritul tău absoarbe şi transmite harul lui Dumnezeu. De aceea, se poate ca harul acesta să treacă de la inimă la inimă. Ține minte că toate acestea îşi au originea în Dumnezeu şi sunt prin Dumnezeu, nu prin tine.

Dumnezeu este ca soarele, iar copiii Săi ca razele soarelui. Este greu să-i separi, dar sunt distincți. Cei ce sunt uniți mai profund cu Dumnezeu experimentează mai des această comunicare a harului. Doar Dumnezeu este acela care te atrage şi te uneşte cu El şi cu alții.

Te poate folosi pe tine pentru a-i atrage pa elții. Oamenii pe care îi foloseşte Dumnezeu nu Îl împiedică în ceea ce face, pentru că au fost curățiți şi făcuți transparenți. Caută să fii un vas curat pe care să-l folosească Dumnezeu; atunci vei putea purta poverile altora.

Atunci când vei înainta spre această stare de uninune profundă cu Dumnezeu vei avea parte de tentații fosrte puternice. Dar adevărul lui Dumnezeu va învinge. Chiar dacă este bătută de vânt şi de valuri, corabia va ajunge într-un port sigur pentru că Dumnezeu este căpitanul ei.

Mi-a fost greu să găsesc cuvinte pentru a-ți explica această experiență. Fie ca lumina lui Dumnezeu să-ți arate ce n-am putut să-ți spun.

Citeşte te rog capitolul cincizeci şi patru din Isaia, şi spune-mi ce crezi. În ultimul timp am deschis de câteva ori la acest capitol, şi Dumnezeu m-a ajutat să înțeleg cum mi se aplică mie.

68
Fenelon către Guyon

Am dorit foarte mult să-ți scriu de ieri, chiar dacă mă decisesem să nu-ți scriu înainte de a te vedea din nou. Mă gândesc întotdeauna ce binecuvântare mare eşti pentru că în tine Îl văd pe Dumnezeu fără să-mi fie atrase privirile de tine.

Nu se poate compara cu nimic relația acelora care îşi au temelia în Dumnezeu, chiar dacă este greu să explici o astfel de părtăşie.

Am citit de două ori Isaia 54. Arată gloria şi rodnicia bisericii, care este la început stearpă şi abandonată. Cei pe care Dumnezeu îi alege să-i folosească, trec printr-o perioadă uscată şi dificilă atunci când sunt dezbrăcați de eul lor. Este o mare încercare pentru natura noastră umană. Mai târziu, după ce au fost pregătiți, Dumnezeu îi îmbogățeşte şi-i face roditori în El.

69
Guyon către Fenelon

Ai explicat în câteva cuvinte natura uniunii spirituale în Dumnezeu. Uniunea aceasta există foarte simplu. Este o uniune care nu este separată de spațiu sau orice altceva pentru că este stabilită de Dumnezeu şi este în Dumnezeu. Te găsesc în Dumnezeu şi-L găsesc pe Dumnezeu în tine. Părtăşia noastră este simplă şi curată.

Nu mă surprinde faptul că uneori ai dubii în ce priveşte uniunea spiritelor. Şi eu am, dar ele dispar imediat ce mă gândesc că lui Dumnezeu Îi place foarte mult să se glorifice în copiii Săi, chiar şi în cei mai slabi. Înainte de toate, vreau ca Dumnezeu să fie glorificat - nu contează ce se va întâmpla cu mine.

Chiar ieri m-am întrebat dacă nu cumva mi-am imaginat o anumită experiență. Considerând că Spiritul Său lucra prin mine, I-am cerut Domnului ca o anumită persoană cu care eram, să fie atinsă de El. Imediat, persoana aceea, fără să ştie de rugăciunea mea, a fost atinsă în mod clar de har. Mi-a vorbit de pacea adâncă şi bucuria pe care tocmai le primise. Mai târziu am fost impresionată de faptul că dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Lui curge din El ca un torent şi binecuvintează toate inimile care sunt deschise s-o primească. Dragostea pe care o experimentezi şi împărtăşeşti cu alții este numai o porțiune a dragostei Lui.

Ieri pe când eram bolnavă la pat, am avut o înțelegere mai profundă ca înainte a crucii lui Hristos. Tot ce am putut spune a fost: „Împlineşte-ți voia în mine”. În această nouă supunere de a purta orice suferință în uniune cu Domnul meu, şi pentru biserica Sa, am primit cuvintele: „Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna, te voi logodi cu Mine în dreptate, în judecată, în mare bunătate şi în îndurare” (Osea 2:19).

În ciuda convingerii mele anterioare că nu voi muri curând, ieri am fost atât de bolnavă încât am crezut că sfârşitul îmi este aproape. Spre seară am simțit că mă voi reface, şi cu această convingere am fost umplută din plin de Duhul lui Dumnezeu. Inima îmi era atât de plină de dragostea lui Dumnezeu, încât îmi revenea tăria fizică.

Nu pot să spun la nimeni de aici despre aceste experiențe. Ştiu să Domnul poate să realizeze mai mult între noi doi, chiar dacă vizitele personale sunt puține. Distanța şi spațiul lumii naturale nu pot opri părtăşia a două spirite făcute una în Dumnezeu.

70
Fenelon către Guyon

Citesc cu plăcere tot ce îmi scrii, şi mă rog ca să urmezi nestânjenită călăuzirea lui Dumnezeu în ceea ce îmi scrii. Fii sigură că voi fi întărit spiritual. Şi până acum am fost. Vreau să primesc ceea ce spui. Te rog nu reţine ceea ce am nevoie acum, mai ales ceea ce m-ar putea ajuta să devin asemenea unui copil. Dacă vezi în mine ceva care împiedică activitatea liberă a Duhului lui Dumnezeu, vreau să spui pe faţă şi fără rezerve. Vreau să fac doar voia lui Dumnezeu - altceva nu mă interesează. Ştiu foarte bine că trebuie să moară înţelepciunea mea, dar tot ceea ce pot face este să rămân în crezutul aprins. Dumnezeu trebuie să dea lovitura. Accept tot ce stabileşte Dumnezeu fără să dau cu nimic înapoi. Ce altceva aş putea face?

Vei face tu restul rugându-te pentru mine? Vreau să înaintez aşa cum doreşte Dumnezeu, indiferent cât m-ar costa. Nu contează ce suferinţe voi îndura. „Ajunge zilei necazul ei”. Cel ce îngăduie răul, va face ca din acesta să iasă binele. Pe deasupra, nu vreau să mă gândesc la ceea ce ar fi bun pentru mine, vreau să mă pierd pe mine din vedere, aşa încât să poată fi împlinită voia lui Dumnezeu.

Sunt slab, atât mintal, cât şi în trup, şi nu fac faţă treburilor zilnice, totuşi spiritul mi se odihneşte în Dumnezeu. Mă odihnesc şi mă recreez. Perioadele de rugăciune sunt neregulate şi reprezintă mai degrabă o comuniune tăcută decât cereri. Mă rog mult mai natural atunci când călăresc sau mă plimb. Atunci când stau pe loc, gândurile îmi fug aiurea. Poţi să-ţi dai seama, din ce-am spus, cât de umilitoare este experienţa pe care o am.

71
Guyon către Fenelon

Mă bucur că pe zi ce trece te îndrepți tot mai mult spre simplitate. Ştiu că te va costa mult să mori față de propria-ți înțelepciune, şi cu siguranță că un timp te vei întoarce adesea înapoi la felul vechi de a fi. Întotdeauna acționează simplu, fără să aştepți să primeşti vreun mesaj special de la Dumnezeu sau să simți prezența Lui într-un mod deosebit.

Păstrează-ți spiritul întotdeauna deschis față de Dumnezeu, aşa cum o cameră este deschisă, pentru ca oricine să intre şi să iasă din ea când doreşte. Trebuie să cauți întotdeauna lumina şi călăuzirea lui Dumnezeu, dar trebuie să umbli şi prin credință şi să nu aştepți o călăuzire extraordinară. Dumnezeu va fi cu tine tot timpul şi te va învăța toate lucrurile. Îți va da cuvintele potrivite pe care să le spui la momentul potrivit. Inspirația îți va veni atunci când ai nevoie de ea. Nu este rezultatul istețimii tale. Trebuie să devii simplu ca un copilaş care nu acționează reționând, ci cu o credință copilărească.

Credința este în lucrurile aproape imposibile. Dumnezeu îți încearcă credința în multe feluri. El îşi retrage simțământul rezenței Sale care te-a susținut până acum şi îți arată cât de bine este să fii izbăvit de tine însuți. Mai târziu îți încearcă credința din nou, dându-i senzația prezenței Lui. Când revin aceste sentimente, El le purifică şi îți lărgeşte capacitatea spiritului tău. În acelaşi timp vei simți o pace netulburată, adâncă interioară.

În felul acesta creşti şi te maturizezi fără să-ți pierzi simplitatea şi puritatea. Vei experimenta mai mult natura lui Dumnezeu, care este unul dar se exprimă în multe feluri. S-ar putea să nu înțelegi tot ce ți-am spus dar este important. Uneori s-ar putea să nu urmezi călăuzirea lui Dumnezeu pentru că pur şi simplu nu ştii ce vrea de la tine.

Dumnezeu este extraordinar! Acționează în atâtea moduri diferite în tine!

72
Fenelon către Guyon

Aş vrea să te avertizez să fii discretă în discuţiile cu aceia care zic că sunt confidenţi. Vreau să mai ştii cât de mult am suferit din cauza recentelor rapoarte scandaloase.

Mi-au trecut prin minte o mulţime de gânduri şi mi-au cauzat o durere de nesuportat. Totul era atât de umilitor! Şi nu-mi puteam risipi gândurile şi durerea care le însoţea, aşa cum nu pot zbura. Dar cred că nu am făcut nici un păcat, întrucât m-am ţinut strâns de Dumnezeu şi I-am permis să-Şi împlinească voia. Cred că Dumnezeu va folosi această situaţie pentru a-mi crucifica mândria, vanitatea, ambiţia şi înţelepciunea umană.

Sunt din nou în odihnă. Suferinţa avută în urma acestui scandal m-a făcut să reflectez asupra stării mele de supunere faţă de Dumnezeu.

Pari atât de neafectată de problemele exterioare - chiar dacă sunt necazuri. Mi-a fost teamă că o să-mi pierd reputaţia. Natura veche strigă imediat ce simte că pierd ceva. Însă este bine să văd această slăbiciune - mi-e teamă şi de un slujitor, cum i-a fost lui Petru.

Nu ştiu dacă este din cauza sănătăţii, sau a treburilor, sau mai degrabă din neglijenţă, dar îmi este greu să mă rog sau să-mi fac timp pentru rugăciune (rugăciune în sens tradiţional). Ceea ce este şi mai ciudat este că nu regret lucrul acesta, şi nici nu mă tem la ce m-ar putea conduce. Nu am fost niciodată atât de ispitit ca la tribunal, şi de aceea s-ar părea că ar trebui să mă rog mai mult. Regret mult greşelile mele, şi totuşi, adânc în lăuntru, nu am fost niciodată mai liniştit şi mai liber, şi niciodată mai asemănător unui copilaş şi mai îndrăzneţ. Când mă rog mă simt adânc în spirit una cu Dumnezeu.

Mă bucur că te voi vedea în curând. Îţi sunt foarte îndatorat.

Vreau ca primind ajutorul tău, să mă avânt şi mai mult în Dumnezeu pentru a-L descoperi şi a-L cunoaşte într-un fel necunoscut mie. Doresc să mă pierd pentru totdeauna în El.

73
Guyon către Fenelon

Este adevărat că nu prea mă interesează ce se întâmplă în lumea din jurul meu. Rapoartele rele sunt lucruri prea obişnuite pentru a mă speria. Ştiam că vei suferi mult în situaţia aceasta. De asemenea, ştiam că totul se va întoarce spre binele tău. Cred nu numai că ai fost ferit de păcat în timpul încercării, dar ai fost purificat, şi ţi-a crescut credinţa şi abandonarea în Dumnezeu.

Fii sigur că în ciuda slăbiciunii şi nevredniciei tale Dumnezeu nu mă va lăsa să te conduc pe un drum greşit sau să-ţi fac rău. Ştiam de la început că relaţia noastră a fost în planul lui Dumnezeu de a te ajuta prin intermediul uneia care nu este bine văzută de lume. Acest lucru ţi-ar produce multă suferinţă.

Şi eu am suferit mult. Atunci când încerc să repsect regulile de protocol ale societăţii şi să fac lucruri doar pentru că alţii se aşteaptă să le fac, este foarte uşor să neglijey călăuzirea lui Dumnezeu. Nu vreau să-L dezamăgesc. Nu vreau să acţionez împotriva voii Lui.

Fie ca Domnul să-ţi arate cât de strânsă este uniunea dintre El şi cel consacrat în întregime Lui. Dacă încerc să fac vreun plan de una singură, devin neajutorată şi neputincioasă ca un copilaş. Trebuie să fac numai ceea ce vine dintr-o călăuzire interioară - din viaţa lui Dumnezeu care este în mine. Fiecare din noi trebuie să trecem prin multe morţi, pentru a ajunge la această relaţie personală cu Dumnezeu. În starea aceasta, faci voia lui Dumnezeu prin intuiţie.

Observă că există o diferenţă între renunţarea la interesele tale egoiste şi a-L lăsa pe Dumnezeu să acţioneze prin tine aşa cum Îi place. Comparativ vorbind, foarte puţini ajung în această stare. Aceasta din cauză că nu au curajul să moară suficient de mult. Cine a ajuns până aici are un curaj şi o dedicare faţă de voia lui Dumnezeu care nu mai ţin cont de preţul care trebuie plătit. O astfel de persoană experimentează o neputinţă la fel de mare de a face ceva contrar voiei lui Dumnezeu.

Întotdeauna primeşti putere dein partea lui Dumnezeu atunci când ai nevoie de ea. Dumnezeu nu te va părăsi nici o clipă. Te iubeşte mai mult decât se poate spune în cuvinte.

74
Fenelon către Guyon

M-am întors de la țară unde am petrecut cinci zile. M-am putut odihni în ciuda grijii pe care o aveam cu privire la tine. M-am bucurat de ce era în jurul meu, dar în acelaşi timp eram puțin indiferent din cauza sănătății. După toate ce s-au întâmplat am găsit o uniune profundă cu Dumnezeu şi o supunere în tăcere față de voia Lui.

În prezent nu mă mai deranjează nimic - fie greşelile mele sunt destul de umilitoare, dar ele par nesemnificative comparativ cu pacea pe care o simt în Dumnezeu, şi cu creşterea spiritului meu. La fel mi se par toate lucrurile din care cauză sufăr acum.

Se pare că totul merge cum trebuie fără planurile sau intervențiile mele, încât câteodată sunt tentat să cred că ceea ce experimentez acum vine din apatie şi lipsă de viață spirituală. Ceea ce face ca impresia aceast să fie mai puternică este că nu am un motiv pentru care să mă rog - nu am pentru ce să mă rog. Şi totuşi, nu m-am apropiat niciodată de Dumnezeu într-un mod atât de minunat. Uniunea cu El este atât de adâncă, de continuă, şi mă simt ca un copil. Multe lucruri din jurul meu caută să mă atragă, dar Dumnezeu le îndepărtează ca să mă odihnesc, sau să doresc să mă odihnesc, doar în Dumnezeu. Spiritul meu este ca proumbelul care s-a întors la barca lui Noe.

Îți scrisesem o scrisoare lungă, dar în vârtejul treburilor, mi-e teamă că am pus-o pe unde nu trebuia. În adâncul spiritului particip la toate necazurile şi victoriile tale. Aveam nevoie de ce mi-ai cris în ultima scrisoare. Simt că Dumnezeu te călăuzeşte, şi că mă călăuzeşte şi pe mine prin tine.

Vreau să merg unde mă conduce Dumnezeu, chiar dacă nu văd pe unde merg. Pentru mine este încă dificil. Sunt atât de obişnuit să mă gândesc încotro să merg, încât nu este întotdeauna uşor să mă supun călăuzirii lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu mă cercetează, şi cred că sunt pe calea cea bună.

Aştept cu nerăbdare să te văd curând. Totul pentru Dumnezeu, nimic pentru noi.

Eseu

75
Gânduri despre calea lăuntrică

Poţi să-L cauţi pe Dumnezeu prin credinţă, nu prin gândire intelectuală sau prin efort, ci prin dragostea Lui care te atrage la Sine. Dumnezeu răspunde la cele mai interioare strigăte ale inimii. La început cooperezi cu El în mod activ, apoi intri într-o stare în care El împlineşte totul în tine de îndată ce eşti de acord cu ceea ce vrea să facă şi să ai parte de mult progres. La început este foarte plăcut, dar apoi s-ar putea să fie dificil, şi în final totul se face în tine prin dragoste.

Ce ştii despre calea lăuntrică? Este căutarea Împărăţiei lui Dumnezeu din tine (Luca 17:21). Împărăţia aceasta se găseşte în spiritul tău. Este necesar să nu mai priveşti cu ochii spiritului la practicile exterioare şi la religia exterioară. Omul, în mândria lui decăzută, s-a înconjurat cu amintirile exterioare ale credinţei lui. Dar tu trebuie să-ţi aţinteşti ochii în lăuntrul tău supra Cuvântului Domnului. Este scris: „Caută şi vei găsi". Căutarea este o activitate lăuntrică a spiritului. Este o dorinţă de a afla ce este ascuns.

Împărăţia lui Dumnezeu se lărgeşte în tine câte puţin, atunci când o cauţi cu adevărat. Rugăciunea lăuntrică devine mai uşoară, şi prezenţa lui Dumnezeu este mai uşor simţită şi mai bine primită. Oamenii credeau că prezenţa lui Dumnezeu înseamnă doar să te gândeşti la Dumnezeu. De aceea, trebuia să-ţi forţezi mintea să se concentreze asupra lui Dumnezeu pentr a-L găsi. Este prea dificil şi mintea nu rezistă la aşa ceva. Din fericire, Împărăţia lui Dumnezeu nu se găseşte în gândurile omului, ci în adâncimile spiritului lui. Aşa că, tot acest efort mintal nu are nici un rezultat. Atunci când încerci să-L găseşti pe Dumnezeu cu mintea, vei fi descurajat. Duşmanul tău, care se teme să-L laşi pe Dumnezeu să domnească peste tine, încearcă să te atragă din spirit în formele exterioare ale religiei. O face prin două metode: ispitindu-te să te apropii de Dumnezeu prin multă muncă, ceea ce va tulbura liniştea vieţii lăuntrice; sau agitându-ţi mintea ca să-L cauţi pe Dumnezeu într-un mod intelectual. Nici unul din lucrurile acestea nu va fi o încurajare pentru viaţa lăuntrică a spiritului.

Poate întrebi: „Cum pot să merg pe calea aceasta lăuntrică?" Dumnezeu vede adânc în tine şi te atrage spre El, arătându-ţi să fii echilibrat în toate lucrurile. Începi să experimentezi pacea Împărăţiei Lui atunci când laşi deoparte toate practicile excesive, exterioare.

Ghidul tău este în tine. El îţi dă tot ce ai nevoie şi îţi îndepărtează poverile lăsate de păcat. Ghidul acesta nu-ţi alimentează natura coruptă, dar nici nu-ţi interzice plăcerile inocente. Regele tău lucrează întotdeauna în tine, într-un fel sau altul. Atunci când începi să vezi această Împărăţie lăuntrică, poţi experimenta o comuniune profundă cu Dumnezeu. Acesta se poate numi pasul următor al umblării spirituale. Domnul meu iubit, Te-am căutat în spiritul meu, unde mi-ai spus Tu să Te caut, şi Te-am găsit! Te-am căutat zi şi noapte. Toate dorinţele inimii mele sunt în Tine, şi acum Te-am găsit pe Tine! Domneşte ca Rege al meu! Stabileşte-ţi împărăţia în mine! Voi face numai voia Ta. Îţi voi da toate drepturile care credeam că sunt ale mele. Îţi dau înapoi tot ce în bunătatea Ta, mi-ai acordat.

În acest stagiu al călătoriei spirituale opreşte-te să mai înaintezi prin tine însuţi. În mod simpli şi iubitor Îl priveşti pe Dumnezeu şi ceea ce El face în tine, fără să încerci să-L opreşti sau să-L grăbeşti. În prima parte a umblării tale spirituale ai încercat să te eliberezi de orice care ar fi putut să stânjenească Împărăţia lui Dumnezeu din tine. Adesea era greu pentru că

întoarcerea spre lăuntru nu este uşoară la început, vechea ta natură nu se lasă convinsă uşor să renunțe la locul ei.

În acest moment, nu te mai lupta cu vreun obstacol de pe cale. Lasă-L pe Dumnezeu să lupte dacă este nevoie. Spune: „Doamne, este timpul să-ți stăpâneşti împărăția. Fă-o până la capăt! Vreau doar să Te văd cum acționezi!" Acest început al domniei lui Dumnezeu este minunat. Pot să treacă zile sau chiar ani în care să fii lipsit de plăcerile pământeşti, şi totuşi să nu le simți lipsa. Acum avansezi mult mai repede decât o făceai înainte prin eforturile tale. Nu eşti fără greşeală sau perfect, dar dragostea lui Dumnezeu le micşorează încetul cu încetul. De asemenea, în timpul acesta Dumnezeu nu te lasă să fii descurajat de greşelile tale. Pare să nu fie nici un motiv de teamă, pentru că consideri că a fost împlinită cea mai mare parte din lucrarea Domnului din tine, şi trebuie doar să treci în veşnicie pentru a te bucura şi mai mult împreună cu Regele tău.

În timp ce înaintezi, s-ar putea să vezi că această binecuvântare neîntreruptă te părăseşte. Dumnezeu începe să te atragă din nou. De data aceasta nu doar pentru a fi totul în tine, ci pentru a domni în tine fără ca tu să ai vreun simțământ de bucurie mare. Acum tu experimentezi „exilul inimii". Undeva în tine ai senzația clară că Dumnezeu domneşte singur. La început, acest exil este foarte dureros, dar este o călătorie lungă între momentul în care L-ai căutat pentru prima dată şi momentul în care te cucereşte definitiv. Călătoria aceasta este însoțită de multe încercări, ispite, dureri. Cu cât avansezi mai mult, cu atât eşti mai purificat. Oamenii confundă primul pas în această purificare cu ultimul! În acest moment, Dumnezeu vrea să domnească singur, fără nici un ajutor din partea ta. Aceasta este dincolo de orice ai experimentat tu, indiferent care este părerea ta.

Când nu se mai manifestă lucrările tale egoiste, când natura eului este omorâtă, atunci defectele omului lăuntric devin tot mai evidente. Aceasta pentru că Dumnezeu vrea să-ți arate ce eşti fără El. Când intri în această stare, eşti tulburat pentru că ți se pare că ai pierdut totul. Mai mult, observi în tine greşeli pe care nu le-ai văzut înainte. Vei spune alături de fecioara din Cântarea Cântărilor: „Mi-am spălat picioarele, cum să le murdăresc iarăşi?" Tu nu înețelgi, prietene iubit, că nu te-ai murdărit deschizându-te pentru Preaiubitul tău, şi chiar dacă te-ai fi murdărit, El te-ar fi curățit şi te-ar fi făcut şi mai frumos.

În acelaşi timp, nu ar trebui să doreşti să devii frumos în ochii tăi, ci să vezi numai cât de frumos este Preaiubitul tău. Dacă laşi această atitudine să se dezvolte în tine, şi dacă vrei cu adevărat să mori față de sine, vei fi nespus de fericit de frumusețea Preaiubitului tău. Însă trebuie să treci chiar şi peste aceasta pentru că este încă egoism în renunțarea la frumusețea ta pentru a o moşteni pe a Preaiubitului. Frumusețea Lui trebuie să rămână singură - neatinsă. Totul trebuie să rămână la El. Aceasta este dragostea perfectă, care Îl are în vedere doar pe Dumnezeu.